

KOMMUNISTISK POLITIK

BOMBEMANDEN

*Maleren Jørgen Buch
afslører manden bag krisen
mellem Danmark og den
arabiske og muslimske
verden.*

Nr. 3

10. årg.

2006

3. februar -

16. februar

Støttepris 12 kr.

TEMA: KANONER OG MUSLIMHETZ

- Stop krigen mod Iran før den begynder! s. 2 ● Panik og sene undskyldninger s. 3 ●
Korsridder Fogh i klemme s. 4 ● Ytringsfrihed, fetaost og landsforræderi s. 5 ●
Elevprotester s. 6 ● Fælles front mod fleksjob s. 8 ●
Danmark og EUs atompolitik s. 10 ● Hva' si'r du? s. 11 ● WSF 6 s. 12 ●
Mikkelsens kulturkanon s. 14 ● Boykot Israel s. 16 ● Opslå din ridderhjem s. 19 ●
Antikommunistisk resolution s. 20 ● Debat s. 22 ● Misbruget stiger s. 24

Stop krigen mod Iran før den begynder!

Dagligt lanceres en mediestrøm om, at Iran vil blive angrebet af Israel og / eller USA.

Vi vænnes til en uendelig *mainstream mediestrøm* med krigstrømmer og dæmonisering, så man afvæbnet forledes til at spørge: Hvornår sker det så?

Lige nu er det Iran, der gør brug af atomenergi og besidder en fantastisk masse tillokkende olie i undergrunden, som står for tur. Medierne er med til at vende tingene på hovedet og kolporterer videre at nu er det Iran der er "en trussel mod verdensfreden":

Men truslen mod verdensfreden kommer fra USA, Israel og den "koalition af villige", som følger deres krigsambitioner og forsøg på kontrol over verdens olie og gas.

Det er, som om vi ser en gentagelse af forløbet med optrapningen til Irakkrigen med et mediebombardement, der postulerer, at det drejer sig om at forhindre dæmoners masseødelæggelsesvåben.

Kan USA ikke få manipuleret FNs sikkerhedsråd til aggression mod Iran, så er intet middel utilladeligt. Så kan Israel og USA og "Koalitionen af villige" være klar til at sætte verden i brand igen. Så kan man angribe Iran og dets atom-installationer.

Nu er det lykkedes USA efter hårdt pres og mange manipulationer at få Iran på anklagebænken i sikkerhedsrådet. Man har travlt: Ifølge mange rapporter har både den amerikanske og israelske hær gjort klar til et angreb for at udlette de iranske atomværker, som ingen internationale inspektører har kunnet finde nogen a-våbenproduktion i. Iran selv siger, at det har lov til at anvende A-kraft til energi-formål.

De virkelige besiddere af atomvåben rasler nu med dem. USA taler om, at det nu har et velafprøvet scenarie for brug af mini-atomvåben i deres "præventive" strategi. Frankrig lancerer en ny atom-militærstrategi om at slå "præventivt" til mod terrorangreb på Frankrig eller mod stop for strategiske ressourcer. Og amerikanerne udtaler, at de ikke ved, om de kan holde den mellemøstlige atommagt Israel tilbage fra angreb på Iran!

Hvad er fakta? USA, Israel, England, Frankrig har atomvåben (og Tyskland overvejer at få dem) - og de truer med at være de første til at bruge dem. Overvejelserne går lige

KOMMUNISTISK POLITIK

nu på Iran, men også Syrien og Nord Korea er i deres sigtekorn for på passende tidspunkt at forsøge "regimeskift" der.

Irak havde ingen masseødelæggelsesvåben, og Iran har det heller ikke - men det er det nødvendige påskud for at vildlede en verdensbefolkning og skjule konflikten's egentlige aktuelle mål: Imperialistisk kontrol med Irak, Iran og hele Mellemøstens olie.

Disse gamle og nye kolonimagter tiltager sig retten til at tale om nye krige og brug af atomvåben, og vil kunne sætte angreb og krig i gang med uoverskuelige konsekvenser.

Kan almindelige mennesker, uanset hvor vi bor i verden, tillade deres nye krigsforberedelser?

Krigen mod Iran må stoppes, før den begynder!

Det er allerede ved at være sent!

Vi må vende os imod krig mod Iran eller andre og imod den dæmonisering, racisme og den antimuslimske hetz, som krigsmagerne har behøver for ikke at blive forhindret i deres forehavender.

Hvad med at forstærke modstanden mod den ulovlige krig i Irak?

Hvad med at sætte fokus på den glemte, men stadig optrappede krig i Afghanistan, hvor danske kampsoldater nu skal sendes i forreste frontlinje'?

Hvad med at sætte fokus på Israels atomvåben, og dets Hmere end 30-årige illegale besættelse og kontrol over Vestbredden og Gaza?

Hvad med at sætte fokus på, at USA opruster for at sikre sin imperialistiske førerposition i verden?

Var der nogen der skulle stilles overfor FN- sanktioner p.g.a. krig og besættelse, var det først og fremmest Israel og USA. Både Bush, Blair, Fogh og Israel burde anklages for krigsforbrydelser ved en international domstol og dømmes. Men sådan spiller det imperialistiske klaver og mediestrømmen ikke . . .

Men det er ingen utopi at vi vender os imod deres trusler, krige og besættelser - og sikrer at deres nye krige, som også vil involvere Foghs Danmark, bliver stoppet i opløbet.

Redaktionen 31. januar 2006

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 10.02.06

Panik og sene undskyldninger

Jyllands Postens provokerende Muhammed-tegninger og Anders Fogh Rasmussen-regeringens manglende afstandtagen fra provokationen har udløst voldsomme protester i hele den arabiske og muslimske verden. Protester og demonstrationer gennem længere tid er nu blevet til en mærkbar økonomisk boykot, flagafbrændinger ved danske og EU-repræsentationer og en synlig diplomatisk krise i forhold til regeringer og parlamenter i de muslimske lande. I Basra, Irak, eksploderer der igen vejsidebomber mod danske soldater.

Den sorteste danske reaktion opfordrer til at skærpe tingene og mobilisere 'danskerne' til anti-islamiske reaktioner, demonstrationer med koran-afbrænding og boykot af indvandrer-butikker. Og - hvorfor ikke- telefonbomber? Der produceres T-shirts med Jyllands Postens tegning af Muhammed som bombemand – og i USA organiseres en Køb dansk-støttekampagne blandt samme typer.

Nazister har sat sig i spidsen for at gå på gaden – men vil af taktiske grunde ikke skilte med nazi-emblemer, som det hedder på deres hjemmesider. Dansk Folkepartis Mogens Camre kalder det en 'demonstration af nationalt sammenhold'.

Krisen omkring Muhammed-tegninger er eskaleret dramatisk, rundt om i verden og også i Danmark.

Den danske regering med Fogh Rasmussen i spidsen bærer ansvaret for, at det er kommet så vidt. Den sammenblander selv politik og religion, og har nægtet at tage afstand for en åbenbar religiøs og politisk provokation fra Jyllands Postens side. Jyllands Postens Muhammed-tegninger var på sin side bare toppen af isbjerget i en konstant og voksende racistisk og anti-muslimsk hetz fra den danske reaktions side – med Dansk Folkeparti som den politiske og Jyllands Posten som den mediemæssige spydspids.

Men regeringen og regeringspartierne har heller ikke holdt sig tilbage. I september erklærede den konservative 'kultur'-minister Brian Mikkelsen, at

han førte en kultur- og værdikamp mod indvandrergrupper, '*der nægter at anerkende dansk kultur og europæiske normer*'.

Efter en islamisk ekstremists mord på den reaktionære hollandske filmmand Theo van Gogh, som lavede den bevidst blasfemiske film '*Submission*', overrakte Anders Fogh Rasmussen personligt '*Venstres frihedspris 2004*' til Ayaan Hirsi Ali, et hollandsk parlamentsmedlem, som havde stået for oplægget til filmen. Hun er i færd med at skrive en fortsættelse, og kom i november 2005 til Danmark, hvor hun erklærede at ville producere

KOMMENTAR

den her.

Anders Fogh Rasmussen har hele tiden vidst, at spørgsmålet om blasfemi og krænkelse af muslimernes religiøse følelser var eksplosivt – og at tegningerne i et reaktionært dansk blad (kendt ikke bare for sin antisemitiske fortid, men også for sin nuværende nære tilknytning til kristen dansk fundamentalisme i skikkelse af bl.a. de sorte præster i dansk Folkeparti Krarup og Langballe) i den muslimske verden ikke kunne undgå at blive opfattet som en del af det kolonialistiske og religiøse korstog, som USA og de vestlige lande fører i Irak og hele Mellemøsten.

For Jyllands Postens tegninger er lige præcis det: et led i reaktionens fremmedhetz og globale erobningskrig, der foregår under falske varebetegnelser som 'kamp for demokrati' og 'ytringsfrihed'.

Regeringen og Anders Fogh personligt støttede Jyllands Postens tegninger ved at nægte at tage afstand fra dem. De viste sig igen som ideologis-

ke korsriddere - og afslørede sig i international sammenhæng som klodsede amatørpolitikere. Nu ligger de, som de har ret.

Deres krige i Irak og Afghanistan og reaktionære provokationer har bragt hele den danske nation i konflikt med hele den arabiske og muslimske verden. For Danmark er et nemt mål, og et af de steder, hvor de arabiske og muslimske massers harme og frustration over den vestlige erobningskrig relativt let kan komme til udtryk.

Nu er situationen kommet ud af kontrol – og både avisen og statsministeren har i går koordineret måttet sige undskyldt. Ikke rigtigt undskyldt, men alligevel. Statsministeren har nu personligt taget afstand fra tegningerne, hvad han kunne have gjort for fire måneder siden.

Det skete først efter at den økonomiske blokade viste sig effektiv og billederne af rassende muslimske demonstranter i hele Mellemøsten gik verden rundt – og først efter at den tidligere amerikanske præsident Bill Clinton var blevet sendt på banen med en klar besked til USA's trofaste danske allierede: Jyllands Postens tegninger er 'skammelige' og 'forfærdende'. Clinton nævnte i Qatar avisens tegninger som et eksempel på, at antisemitiske fordomme blev erstattet af anti-islamiske fordomme. (Det rammer lige i øjet på Jyllands Posten!)

Den drevne Clinton skal moderere vreden mod USA's og vestlige aggression, som Bush og hans kristent fundamentalistiske bagland, Fogh og Jyllands Posten opflammer.

Fogh og Per Stig Møller søger også hjælp hos EU for at dæmpe krisen. De søger tilmed hjælp fra de samme danske imamer, som de konstant beskylder for at misinformere muslimer over hele verden, selvom de stort set bare har fortalt tingene, som de er.

Nu får vi se om de kan holde deres eget Dansk Front og DF-bagland i ro – eller om racisternes drømme om racekrig i de danske gader bliver realiseret i denne omgang.

Korsridder Fogh i klemme

Efter måneders tavshed fra Fogh kom der skred i sagen om Jyllands Postens reaktionære provokation med tegninger af profeten Muhammed. Regeringen og avisen har indtil protesterne eksploderede afvist enhver kritik og forsvaret offentliggørelsen af de 12 profet-tegninger som hhv. 'ytringsfrihed' og 'opdragelse af muslimer til ytringsfrihed'. Men nu er korsridder Fogh kommet i klemme.

En boykot af dansk bredte sig pludselig hurtigt i den arabiske og muslimske verden. I flere måneder har der været højlydte protester og demonstrationer, som regeringen har ignoreret. Ambassader lukkes, parlamenter fordømmer Danmark - og det danske flag brændes af i gaderne. Tålmodigheden med den danske regering er opbrugt.

Tidligere er alle argumenter om Jyllands Postens politiske provokation, manglende respekt for religiøse følelser o.s.v. blevet pure afvist af Anders Fogh, hans regering og af en skingrende forarget Pia Kjærsgaard. Enhver kritik var simpelthen udtryk for både mangel på civilisation og forståelse af demokratiets væsen. 11 islamiske organisationer har forsøgt at bringe sagen for retten, som de fik at vide var det rette forum at prøve den ved- men domstolsvejen blev også spærret.

Men sagen vil ikke stoppe. Fogh Rasmussen og regeringens arrogante optræden, herunder hans afvisning af at mødes med ambassadørerne fra en række muslimske lande, har hældt benzin på bålet, som har bredt sig blandt troende muslimer i Mellemøsten og verden over.

Dér opfattes sagen meget enkelt: *Regeringen i et land, som er allieret med USA og deltager i USA's krig i Irak, støtter den reaktionære avis' provokationer ved ikke at tage afstand fra den. Den fører ikke bare krig mod muslimske lande, men fører også korstog mod islam.*

Reaktionen er ikke udeblevet. En boykot af danske varer breder sig. Den har ramt danske firmaer som Arla og Novo hårdt i Saudiarabien, et land som styres af et reaktionært og antidemokratisk kongehus, tæt allieret med USA's krigskoalition – og Danmark.

Ikke mindst i de arabiske og muslimske lande, som officielt støtter de amerikansk-indsatte regeringer i Irak, herunder Ægypten, er kritikken af den danske regering kraftig. Også i Irak har der været demonstreret mod den danske regerings holdning – fra de islamiske kræfter, som ellers samarbejder med besættelsesmagten. Også præstestyret i Iran er kommet på banen.

Sagen er blevet politisk farlig.

Den norske regering har allerede undsagt et kristent norsk tidsskrift, som ville være med på spøgen og optrykte tegningerne fra Jyllands Posten. Den instruerede sine ambassadør om bl.a. at sige:

“Karikaturtegningerne i det kristne blad Magazinet er ikke konstruktive for at bygge den nødvendige bro mellem mennesker med forskellig religiøs tro og etnisk baggrund.”

Derefter opfordredes ambassadørerne til at beklage offentliggørelsen med følgende formulering:

“Lad mig gøre det helt klart, at den norske regering fordømmer enhver handling eller udtalelse, som udtrykker foragt for mennesker på baggrund af deres religion eller etnicitet.”

Senest er Anders Fogh og hans regering kommet under pres fra sine naturlige støtter: De store erhvervsvirksomheder og arbejdsgiverne. Nu koster 'ytringsfriheden' dem penge – og begejstringen kølnes tilsvarende.

Kernen i sagen er ikke Jyllands Postens provokation med karikaturtegningerne. Kernen er den danske regerings holdning. Ved alene at gøre det hele til et spørgsmål om ytringsfrihed og ved at fornægte, at der er tale om en provokation (der både er politisk og religiøs) har Anders Fogh og Co. bragt sig selv i en vanskelig position.

Nu forsøger Fogh-regeringen og Jyllands Posten at klare sagen ved at påstå, at verdens muslimer er blevet 'misinformeret' (ikke mindst af danske muslimer) og ved at udtrykke vage beklagelser, hvis nogen skulle have følt sig truffet.

Men reaktionerne er ikke udtryk for 'misinformation' - men svar på en utvetydig og umiskendelig provokation fra den danske reaktions side.

Hvis Fogh ikke klart får undsagt Jyllands Postens provokation, vil han igen bekræfte, at Danmark fører et både militært og religiøst korstog i Mellemøsten – og konsekvenserne vil være mærkbare. Han kan passende ved samme lejlighed erklære, at hans regering heller ikke tager det med ytringsfriheden så tungt. I Danmark skal det forbydes at bære T-shirts, der signalerer støtte til palæstinensiske eller colombianske befrielsesbevægelser.

PLO-repræsentanten i Norge

“Invitation til krig mellem civilisationer”

Tegningerne af profeten Muhammed inviterer til krig civilisationer, siger repræsentanten for PLO og det palæstinensiske selvstyre i Norge, Yasser Najjar.

- Dette er at bede om den såkaldte krig mellem civilisationer, mellem islam og kristendom, mellem islam og jødedom, siger palæstinenserens repræsentant til det norske pressebureau NTB.

- Islam totalforbyder tegninger og latterliggørelse af profeten Muhammed. Det er helt anderledes end i Skandinavien, hvor det er tilladt at trykke næsten alt. Alle lande bør udvise lidt respekt for det, som er 1,2-1,3

milliarder menneskers tro. De som har trykt tegningerne, bør være lidt mere forsigtige.

- Vi har hørt de danske forklaringer om, at tegningerne ikke havde til hensigt at såre nogen. Men det er ligesom hvis en bilist med overlæg kører en fodgænger over og bagefter siger, at han ikke ville skade nogen, men bare efterprøve sine nye dæk.

Ytringsfrihed, fetaost og landsforræderi

Af Arne Herløv Petersen

Ytringsfriheden skal have meget vide rammer. Hvis Jyllands-Posten vil fremstille Muhammed som bombemand eller sandalfabrikanten vil have folk til at træde på et Jesusbillede, så har de ret til det.

Jeg er i min fulde ret til at gå ind og banke på hos naboen og meddele ham, at han ligner en røv med ører. Men hvis jeg så kommer dagen efter og spørger, om jeg ikke lige må låne hans græsslåmaskine, så er det ikke sikkert, jeg bliver venligt modtaget. Og hvis danske fabrikanten ønsker at sælge fetaost til araberne, så er det måske ikke så heldigt, at en stor dansk avis lige har fornermet dem blodigt.

Hvis en avis ønsker at slå et slag for ytringsfriheden, kan den gøre det på mange måder. En af de fineste ville være at åbne avisens spalter for meninger, der er i modstrid med avisens egne. En af de dårligste er at køre hetzkampagner mod et mindretal.

Man har villet forsvare Jyllands-Postens Muhammedtegninger med, at det er dansk humor, når den er bedst.

Blasfemi kan være aldeles vidunderlig. Jeg husker, hvordan Paul Krassners totalt anarkistiske blad *The Realist* illustrerede mottoet "One Nation under God" med en tegning af Onkel Sam, der blev røvpulet af en langskægget guddom i gevandter. Jeg elsker Gustav Wiedes "Pastor Sørensen & Co," Jeg kan se mange gode grunde til at være blasfemisk og respektløs over for alle etablerede religioner, Islam inklusiv.

Men blasfemi og satire må vurderes ud fra det sammenhæng de indgår i. Jeg synes, jødevittigheder kan være morsomme. For eksempel den med damen, der kommer løbende langs stranden og råber: *Hjælp, hjælp, min søn tandlægen drukner.*

Men jeg synes ikke, tegningerne af jøder med lange næser i *Der Stürmer* er morsomme. De indgik i en had- og hetzkampagne mod Tysklands jøder, og set i det lys er tegningerne bare modbydelige. Det samme gælder Jyllands-Postens Muhammed-tegninger. Man kan ikke undgå at se dem i sammenhængen af islamfjendtlige og racistiske

udtalelser fra den faste skok af højrefløjs-kommentatorer og -politikere fra Pia Kjærsgaard til Lars Hedegaard. Og så er de ikke morsomme, bare dumme, vulgære og stødende.

Jyllands-Postens frihed til at trykke tegningerne svarer til et forlags frihed til at genudgive *Zions Viser Protokoller*. De har ret til det. Javel. Men så må de også finde sig i den kritik, der kommer.

Nu er tegningerne blevet årsag til en krise i forholdet mellem Danmark og de arabiske lande, og de kan meget vel være årsag til, at danske fastboende og rejsende i Mellemøsten bliver udsat for overgreb, til at dansk eksport til disse lande går mere eller mindre i stå og til at danske soldater i Afghanistan og Irak bliver bragt i endnu større fare.

Krisen kunne have været afværget, hvis Anders Fogh havde taget det møde, tretten ambassadører fra islamiske lande bad ham om, Men det ville han ikke. På grund af ytringsfriheden, sagde han.

Men regeringen har også ytringsfrihed. Blandt andet til at sige fra. Det var ikke spor svært for Rikke Hvilshøj at fordømme en artikel i Aftonbladet, der kritiserede Danmark. Så det ville heller ikke være svært for Fogh at udtale en kritik af tegningerne i Jyllands-Posten. Hvis det altså var det, han mente. Men det var det nok desværre ikke.

Nu sidder Fogh så som en lus mellem to negle. Fra første færd har han forsøgt at tækkes både erhvervslivet og den racistiske højrefløj.

Meget ondt kan man sige om erhvervslivets folk, men de er ikke racister. De er ligeglade med, om folk er sorte, gule eller skotskternede, bare de kan tjene penge på dem. Erhvervslivet er oriente-

ret ud mod verden og globaliseringen. Det har absolut ingen interesse i Dansk Folkepartis fnidder om at vende tilbage til stokroserne og sol over gyldne agre. Arla vil sælge fetaost til Saudi Arabien. Så er den ikke længere.

Og erhvervslivet kan med god grund mene, at det har købt og betalt regeringspartierne og derfor også må have lov til at bestemme over den politik, der bliver ført. Hvem var det, der spyttede gevaldigt i Venstres valgkasse og betalte alle de blå balloner på motorfærgen Sjælland, da Fogh blev hyldet af sine stormtropper? Erhvervslivet, selvfølgelig. Og den, der betaler musikanterne, kan også bestemme, hvad der skal spilles.

Et af de første portrætter af Fogh efter valgsejren i 2001 viser, hvordan Mærsk Møller klamrer sig til ham som en abe til en pind og griner over hele hovedet. Nu skulle der føres erhvervsvenlig politik i Danmark. Læg et socialdemokratisk røgtæppe ud for at få stemmer i urnen og kørså den konsekvente politik med skattebegunstigelser til de rige, milliardtilskud til erhvervslivet, betalt af lønmodtagerne, privatisering af velfærdssamfundet og magt til de multinationale.

Samtidig har Fogh været som en logrende hund for sin herre og mester i Washington og serveret kagemand for ham. Men amerikanerne vil ikke se med blide øjne på, at deres forsøg på at overtage Mellemøsten bliver skadet af en dansk hetzkampagne.

Men Fogh har også samtidig støttet sig til Dansk Folkepartis forsøg på at mane et tænkt Morten Korch-fortid frem igen. Og nu revner bukserne. Nu må han vælge side mellem det globaliserede erhvervsliv og fortidsstræberne.

Hvad gør så Fogh? Tja, i den slags situationer plejer han først at gemme sig. Og hvis det ikke hjælper, så sender han folk ud for at lede efter Per Stig Møller. Fogh har ellers overtaget alle en udenrigsministers normale opgaver selv. Det er ham, der rejser rundt i verden, gør Bush sin opvartning og høster hvad der måtte komme af belønning for tjenstvilligheden. Mens Per Stig stort set sidder inde under et bord og bider

sig i skægget. Men når der skal deles øretæver ud, kommer Fogh i tanke om, at han da vist også har en udenrigsminister et eller andet sted, og så står Per Stig der og ligner en våd hønsehund, mens han prøver på at rage i hvert fald et par kastanjer ud af ilden for sin herre.

Nu får vi så se, hvordan sagen udvikler sig. Man kunne jo prøve på at finde en syndebug. For Pia Kjærsgaard er sagen klar. Det er de herboende muslimers skyld. Alt er deres skyld. Hvis høsten slår fejl eller lilleprinsen får kolik, er det imamernes skyld. Så når herboende muslimer drister sig til at sige, de ikke synes Jyllands-Postens tegninger er morsomme, og hvis de endda siger det samme til folk i islamiske lande, så er de simpelthen landsforrædere.

Det kan jo så give anledning til nogle overvejelser over begrebet landsforræderi. For det første antyder ordet, at der findes et interessefællesskab for alle, der tilfældigvis bor i samme land. Men den påstand holder ikke en meter, og den bliver mere og mere ugyldig i en verden, der bliver mere og mere globaliseret. For det andet kan påstanden om landsforræderi meget vel ses som et forsøg på at kvæle debatten og demokratiet og tvinge alle til at rette sig ind efter højrefløjens meninger.

Erhvervslivet er ikke bundet af nationale interesser. Kapitalen er global. Kan man heraf udlede, at erhvervslivets ledere er landsforrædere? Kun hvis man tror, loyalitet kun kan være knyttet til geografiske grænser.

Men under alle omstændigheder vil det nok ikke formilde Arlas arabiske kunder, at netop herboende muslimer bliver udpeget som syndebugke i sagen.

Så ville det være mere nærliggende at tage dem, der rent faktisk startede hele balladen. Hvem har det formelle ansvar? Det har Jyllands-Postens chefredaktør og især kulturredaktør Flemming Rose. Så den dag, fetaosten virkelig er i fare, skal Fogh såmænd nok bøje sig og udlevere Flemming Rose sammen med en krumssabel til retsfølgelse i Riyadh.

30. januar 2006

Originalartikel på Loke
www.herlov.dk

Gymnasieelever: Afskaf forhåndstilkendegivelsen

Landets 1.g'ere er blevet fordelt på deres endelige studieretning, men antallet af skift i forhold til forhåndstilkendegivelsen svinger voldsomt fra skole til skole. Danske Gymnasieelevers Sammenslutning DGS vil have et ensartet grundforløb og afskaffe forhåndstilkendegivelsen for at sikre et reelt valg for den enkelte elev.

På Greve Gymnasium har 141 elever ønsket en anden studieretning. På Tørring Amtsgymnasium er tallet 8. Gymnasieelevernes organisation, DGS, mener, at den markante forskel skyldes en uensartet udmøntning af gymnasie-reformen.

”Det er strukturen og gymnasiets måde at indrette grundforløbet på, der er afgørende for, hvor mange elever, der vælger om. Valget i december må nødvendigvis være mere kvalificeret, og derfor er det et succeskriterium for os med mange omvalg,” udtaler Uffe Lembo, formand for Danske Gymnasieelevers Sammenslutning.

Det sidste halve års erfaringer viser, at skoler med mange omvalg er kendetegnet ved et ensartet grundforløb, mens skoler med få omvalg oftest har valgt at tone grundforløbet efter elevernes forhåndstilkendegivelse.

Gymnasieeleverne kræver et reelt valg

”Vi vil afskaffe forhåndstilkendegivelsen og ensrette grundforløbet for at sikre det optimale grundlag for elevernes valg, nemlig et solidt kendskab til

gymnasiets fag. Det vil samtidig betyde, at det er det endelige valg i december, der er i centrum i elevernes, skolenes og vejledernes bevidsthed. På den måde får vi mere kvalificerede valg,” siger Uffe Lembo.

Med mange skolers klare toning af grundforløbet besværliggøres omvalget, hvilket reelt betyder at valget ligger i forhåndstilkendegivelsen. Det er et problem, fordi det er for tidligt og på et utilstrækkeligt grundlag, mener Uffe Lembo:

”Det er essentielt, at gymnasieeleverne ikke allerede i midten af 9. klasse skal vælge, hvilken vej de ønsker at gå. Det er fagintroduktionen i det halve års grundforløb og ikke skolenes smarte informationsfoldere, der skal danne grundlag for elevernes valg. Vores model vil også betyde at fokus er på det faglige og ikke det sociale, fordi alle skal vælge.”

Med de skærpede adgangskrav til universiteterne er valget blevet endnu vigtigere for elevernes fremtid, fordi de meget tidligt skal træffe en beslutning, der har konsekvenser for deres fremtidige muligheder. Gymnasie-reformen er imidlertid indrettet, så den enkelte skole har motiver for at begrænse elevernes muligheder for omvalg.

”Den nuværende struktur gør det attraktivt for gymnasierne at dæmpe omvalgslysten i det første halve år, fordi flere elever, der vælger om, giver større besværligheder. På flere gymnasier har ledelsen direkte opfordret til kun at vælge om i nødstilfælde. Det er helt forfejlet,” siger Uffe Lembo.

Folkeskolen pådattes ny formålsparagraf: Lærere og elever protesterer

Fogh-regeringen tromler videre for at indrette hele uddannelsessystemet til erhvervslivets behov. Den sorte skole genindføres.

Med socialdemokraterne på slæb har regeringen og Dansk Folkeparti indgået et forlig om folkeskolen. Det skal angiveligt øge fagligheden – og blandt andet øges antallet af dansk- og historietimer. Eleverne skal testes og prøves til den store guldmedalje hele vejen igennem.

Samtidig ændres folkeskolens formålsparagraf. Ifølge den er folkeskolen en faglig forberedelse til videre uddannelse. Dermed kommer den mere på

linje med formålsparagraffen i Holland og andre EU-lande, som Bertel Haarder kraftigt har skelet til – men den stryger også det særlige ved den danske folkeskole og dens pædagogik, som har sat elevens alsidige personlige udvikling i centrum.

Tag forliget af bordet!

Forliget har rejst en storm af protester. For kun anden gang i Danmarks Lærerforenings historie har alle tillidsmænd været samlet. De har vedtaget en udtalelse, som ikke bare kritiserer forliget, men forlanger det helt taget af bordet.

Forliget 'genindfører den sorte skole, Vi får en folkeskole, hvis grundværdier bygger på mistillid, kontrol og centralisme', siger Gordon Ørskov Madsen, formand for Århus Lærerforening.

I forløbet op til forliget har lærere og skoleeleverne udsendt flere fælles erklæringer, som har vendt sig imod retningen for det. Nu siger lærerne helt fra – og blandt folkeskoleeleverne forberedes også protester i den kommende tid.

Styrk skolen - drop forliget

2100 tillidsvalgte i Danmarks Lærerforening forsamlet til møde i Odense mandag den 30. januar 2006 udtaler følgende:

Lærerne i folkeskolen ønsker en god skole, derfor opfordrer vi politikerne til at trække det indgåede forlig tilbage.

Forliget er udtryk for et stærkt forældet skolesyn, som bygger på kontrol og ensretning. Det vil give skolen dårligere mulighed for at styrke fagligheden. Al forskning viser, at fagligheden vil indsnævres mod det, der bliver målt og kontrolleret til skade for den enkelte elev og det danske samfund.

Forliget vil ikke styrke elevernes muligheder for at begå sig i en global

verden.

Forliget udviser dyb mistillid til lærere, skoler og kommuner og under vurderer forældrenes ønsker til skolen. Dialog og samarbejde vil blive erstattet af bureaukrati og fokus på rangordning.

Forliget er udtryk for manglende respekt for lærernes faglighed og engagement.

Vi finder det uforståeligt, at politikere har siddet Danmarks Lærerforenings mange konkrete tilbud om medvirken til at udvikle faglighed og kvalitet i folkeskolen overhørig.

Vi opfordrer til konstruktiv dialog om, hvordan der kan lovgives, så vi i praksis får mulighed for at styrke faglighed og kvalitetsudvikling i skolen.

Folkeskolens nuværende formålsparagraf

§ 1. Folkeskolens opgave er i samarbejde med forældrene at fremme elevernes tilegnelse af kundskaber, færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer, der medvirker til den enkelte elevs alsidige personlige udvikling.

Stk. 2. Folkeskolen må søge at skabe sådanne rammer for oplevelse, virkelyst og fordybelse, at eleverne udvikler erkendelse, fantasi og lyst til at lære, således at de opnår tillid til egne muligheder og baggrund for at tage stilling og handle.

Stk. 3. Folkeskolen skal gøre eleverne fortrolige med dansk kultur og bidrage til deres forståelse for andre kulturer og for menneskets samspil med naturen. Skolen forbereder eleverne til medbestemmelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens undervisning og hele dagligliv må derfor bygge på åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

Forligspartiernes nye formålsparagraf

§ 1. Folkeskolen skal i samarbejde med forældrene give eleverne kundskaber og færdigheder, der

1) forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere,

2) gør dem fortrolige med dansk kultur og historie,

3) giver dem forståelse for andre lande og kulturer,

4) bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og

5) fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling.

Stk. 2. Folkeskolen skal udvikle arbejdsmetoder og skabe rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst, så eleverne udvikler erkendelse og fantasi og får tillid til egne muligheder og baggrund for at tage stilling og handle.

Stk. 3. Folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati."

Fælles front mod fleksjob

Treenigheden, Folketinget, erhvervslivet og toppen af fagbevægelsen, sætter fleksjob-ordningen under beskyndning – med eller uden velfærdsreform Arbejdsgiverne har 6-doblet antallet af fleksjob på 6 år; men finder nu ordningen for attraktiv for de nedslidte

Vi lever for længe. Det er da skidt, så må aftrædelsesalderen hæves.

Antallet af fleksjob er stigende. Det er nok, fordi de er populære, så det må vi hellere have sat en stopper for.

Der er en klar konsekvens i den førte politik: Hvad der blot kan betragtes som et gode for den almindelige befolkning, skal der gøres indhug i.

Således mødtes partierne bag førtidspensionsreformen, hvorunder fleksjob-ordningen hører, i tirsdags med det formål at revidere og forringe tilgangen til den angivelige så populære ordning.

SF har allerede meldt klart ud: Vi er med på en justering. Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og LO bakker i fællesskab op. LO's formand, Hans Jensen, siger, at det er nødvendigt at få set på ordningen, og adm. direktør i DA, Jørn Neergaard Larsen, kalder fleksjob-ordningen en "katastrofe".

Argumenterne for nedskæringen taler deres eget klare sprog: Ordningen er steget – ifølge LO - fra 8.000 i 1999 til 48.000 i dag, og desuden er der nogle fleksjobbere, der får økonomisk mere ud af det, end da de havde ordinært arbejde.

Det sidste er rigtigt slemt. Tænk hvis en almindelig arbejdsmand kunne opnå bedre forhold uden at arbejde så meget. Det er jo en tilværelse, der er forbeholdt

spekulanter; - og de har fortjent det, fordi de er dygtige, eller fordi, de kloge narrer de mindre kloge. Spekulanterne – og dem som bekymrer sig om deres privilegier – kan trøste sig med, at det heller ikke forholder sig sådan. Det skyldes for en stor del nemlig, at mange fleksjobbere kommer fra et deltidsarbejde; men overgår til at et fuldtidsarbejde, hvilket er til stor fordel for arbejdsgiveren, da han får maksimal glæde af den nedslidtes sidste arbejdsevne til en yderst billig penge, da arbejdsgiveren får et klækkeligt løntilskud. Den enkelte fleksjobber får så omvendt løn for et fuldtidsarbejde; hvilket af forligspartierne, DA og LO tilsyneladende er for meget:

- På flere punkter retter parterne en berettiget kritik, som forligspartierne vil kigge nærmere på. Vi skal have et møde i morgen tirsdag, og jeg forventer, at vi bliver enige om nogle justeringer. Der er nogle uhensigtsmæssigheder i fleksjob-ordningen, og da ordningen eller er så god, er vi nødt til at sikre, at den ikke kommer i misbrug eller bliver misbrug, sagde Jens Vibjerg, Venstres arbejdsmarkedsordfører, til radiomagasinet NyhedsXpressen.

Han forklarede, at de omstridte lønforskelle opstår, når fleksjobberne kommer fra et almindeligt deltidsjob over i et fleksjob, som aflønnes på fuldtid.

- Det er et hul, som vi ikke var opmærksomme på, da vi lavede loven. Nu må vi se på, hvad vi kan gøre ved det i morgen.

Stigningen i antallet af fleksjobbere er ikke nødvendigvis et udtryk for, at det

er en populær ordning. Mange nedslidte tvinges nemlig på ordningen, da der stadig kan suges lidt produktivitet ud af deres kroppe, hvorfor de ikke kan komme på førtidspension. Flexjob-ordningen blev faktisk indført under den socialdemokratiske ledet regering i 90'erne som en del af "Det åbne arbejdsmarked", der indeholdt flere andre elementer med løntilskud, med netop det formål at suge den sidste arbejdsevne ud af den erfarne arbejdskraft.

Der er masser af andre minusser ved fleksjob-ordningen. Når man står "stand by" til et fleksjob, så er man ikke berettiget til dagpenge; men blot til ledighedsydelse, som kun er 91 pct. af dagpengene. Dette problem bliver kun forværret af, at det er meget vanskeligt at blive "godkendt" til ordningen. Man skal blandt andet opfylde samtlige af disse betingelser:

- * nedsat arbejdsevne ethvert relevant erhverv
- * umuligt at fastholde eller opnå varig beskæftigelse
- * varige begrænsninger i arbejdsevnen konstateret ved arbejdsprøvning
- * aktivering, revalidering og behandlingsmuligheder er udtømt

Mange nedslidte arbejdere bliver ydmygende tvunget gennem denne kværn af prøvelser på ledighedsydelse, inden de bliver indstillet til førtidspension, hvor de ofte kan vente fem år på en afgørelse. Godkendes man endelig til førtidspension slipper man for arbejdsmarkedets krav på ens arbejdskraft; men man "slipper" samtidig for en økonomisk anstændig tilværelse.

Arbejdsgiverne har omvendt gjort brug af fleksjob-ordningen, som for dem tilsyneladende har været så populær, at de har oprettet 48.000 fleksjobs (!), men finder nu, at den skal gøres yderligere fordelagtig for dem.

-gri

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Service direktivet under beskydning

Den 14. februar mødes EU-parlamentet for igen at tage stilling til en revideret *Bolkestein*, - i folkemunde kaldet for *Service direktivet*. Direktivet åbner en bred motorvej for markedsgørelsen – eller privatiseringen – af den offentlige sektor. På sigt skal samtlige serviceydelser betragtes som varer, og dermed udliciteres til privat kapital med henblik på profit. Kultur, sundhed, uddannelse, togdrift, vandforsyning mm. er udset til at blive et marked.

Det er derfor ikke underligt, at direktivet er hadet og mødt med vrede af titusindvis arbejdere fra hele i Europa, der har demonstreret i europæiske storbyer. Det er den samme markante modstand, der indtil den 14. februar har holdt direktivet fra at blive vedtaget.

Modstanden har fået næring af den succesrige kamp mod havnedirektivet, der ville overlade lastning og losning i de europæiske havne til underbetalte søfolk. Havnearbejdernes konsekvente kamp mod direktivet var afgørende for, at 85 pct. af parlamentet stemte imod, hvilket har givet næring til den fortsatte kamplyst imod service direktivet.

Der er imidlertid bagt en rævekage i den forbindelse, idet venstresocialdemokratiske kræfter med sæde i toppen af fagbevægelsen rundt om i Europa

har forberedt et utilfredsstillende kompromis, der begrænser sig til at bekæmpe den umiddelbare løndumping, der omhandler, at en lønmodtager fra et EU-land skal aflønnes efter hjemlandets overenskomst:

- Vi vil have sikkerhed for, oprindelseslandsprincippet ikke kommer til at optræde i et endeligt service direktiv. Selv om modstanden mod direktivet er stor rundt omkring, så er den ikke nået ind i Kommissionen, der er brug for at mobilisere mod det, udtaler Anders Olesen, formand for Byggefagenes Samvirke i København, der samtidig afslører sine illusioner om EU-parlamentets klasseløse karakter. Anders Olesen, som er den danske eksponent for de venstresocialdemokratiske kræfter, indsnævrer dermed kampen mod markedsgørelsen af den offentlige sektor til et spørgsmål om løn.

Den europæiske fagbevægelse har planlagt en massedemonstration ved parlamentet i Strasbourg d. 14. februar, hvor der også arbejdes på at sende busser med deltagere fra Danmark. Fagbevægelsen i Berlin planlægger en stor demonstration d. 11. februar, hvor de satser på at få 100.000 på gaden mod direktivet.

-gri

Indvandrere ønsker arbejde

Fogh-regeringen erklærede ved offentliggørelsen af *Velfærdskommissionens* rapport, at to områder skulle ”følges til dørs”: Aftrædelsesalderen skal udsættes med to år, og integrationen af indvandrere – på det danske arbejdsmarked – skal gennemtvinges. Fogh Rasmussen har gjort det til en dyd ikke at nævne, det samme skal gøre sig gældende for danske kontanthjælpsmodtagere.

Man skal have boet i en glasklokke, hvis det er gået forbi ens næse, at indvandrere faktisk ønsker arbejde. Problemet er, hvilket er helt åbenlyst, at Ali, Mohammed og deres ligestillede oftest vælges fra.

Til gengæld viser oplysninger fra Danmarks Statistik, at arbejdsgiverne betragter de unge indvandrerkvinder som god arbejdskraft. Således er 75 pct.

af andengenerationskvinder mellem 30 og 35 år i ordinært arbejde, hvilket er ligeså mange som kvinder med dansk etnisk baggrund i samme alder. Det er samtidigt 50 pct. flere end første generationskvinder fra ikke-vestlige lande i samme alder.

Tallene afspejler til gengæld et andet problem: Hvorfor er arbejdsmarkedet ikke åbent for de sidste 25 pct., der også gerne vil have arbejde – danskere som indvandrere?

Den problemstilling optager ikke LO, idet fagtoppen tilsyneladende er faldet for den almindelige hetz om, at indvandrere tidligere ikke har gidet arbejde:

- Det er et meget stort lyspunkt, at de unge kvindelige efterkommere i den grad stormer ud på arbejdsmarkedet, siger LO's Marie-Louise Knuppert.

SAS-kompromis

Kabinepersonalet og SAS-ledelsen har indgået en aftale, der kaldes for kompromisets kompromis. Aftalen er indgået ovenpå flere ugers protester mod, at SAS-ledelsen ville ansætte kinesisk kabinepersonale på ruterne mellem Skandinavien og Beijing eller Shanghai. Kinesisk kabinepersonale arbejder på kinesiske overenskomster, hvilket er betydeligt lavere aflønnet, end deres danske kollegaer. I sidste uge brød forhandlingerne sammen, hvilket åbnede mulighed for brug af strejkevåbenet; i stedet blev der så indgået forlig i mandags.

Aftalen betyder, at SAS maksimalt kan benytte to kinesere pr. tur til Kina, hvilket formanden for kabinepersonalet er meget tilfreds med:

- Vi har fået opfyldt vores primære krav. Vi har fra dag et krævet, at SAS respekterede, at det er vores overenskomst, der gælder. Vi ville have, at det skulle ske efter aftale med os, hvis SAS ville ansætte crew på flyene. Det har vi nu opnået, udtaler Verner Lundtoft Jensen.

SAS-ledelsen er i øjeblikket ikke ligefrem konfliktsky. I sidste uge lagde de sig ud med piloterne, fordi de splittede selskabet op i flere dele, hvilket er en trussel mod piloternes ansættelsestryghed. Det forårsagede flere døgnskonflikter.

Ansatte bindes

Netop som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har erklæret eksklusivparagrafferne i strid med menneskerettighederne oplyser DJØF (Jurist og økonomforbundet), at hvert syvende medlem af arbejdsgiveren bliver bundet til firmaet i form af klausuler. I forhold til sidste år er det en forøgelse på 50 pct.

DJØF mener, at klausulerne, som for eksempel kan forhindre den ansatte i at starte egen virksomhed, er ”en trussel mod dynamikken på det danske arbejdsmarked”.

Socialdemokraterne vil afkræve beskæftigelsesministeren en kommentar til forøgelsen i brug af klausuler. Man kunne også spørge, hvori disse klausuler og eksklusivparagraffer består.

Danmark skal holdes fri af EUs atom-politik

Verden har brug styrkelse af den bæredygtige vedvarende energi

Den franske præsident Jacques Chirac har udarbejdet et memo til EU om en fremtidig fælles energipolitik. Heri taler Chirac varmt for hvad "atomkraften kan give til stabiliteten i EUs energiforsyning og til reduktionen af den fælles opvarmning".

- Der er ingen tvivl om, at den europæiske atomlobby er i fremmarch i disse kolde dage, hvor naturgasleverancerne fra øst virker usikre. Selv i kommissionen tales der varmere og varmere for mere atomkraft i unionen. Men udviklingen af en fælles energipolitik med atomkraft som omdrejningspunkt vil være et voldsomt angreb på landenes ret til selv at bestemme deres energipolitik, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Regeringen bør afvise, at EU skal have en egentlig fælles politik på områ-

det. I stedet bør alle lande – i Europa såvel som resten af verden – sætte langt mere ambitiøse mål for udvikling og styrkelse af moderne og effektiv, bæredygtig, vedvarende energi, tilføjer hun.

Der er en større a-kraft offensiv på vej i EU-landene. Flere lande (Frankrig, Storbritannien og Finland) er i gang med at opføre nye reaktorer. Alleerede sidste efterår foreslog briterne et nyt EU-samarbejde om fremtidens energiforsyning. Det nye østrigske EU-formandskab vil gøre meget ud af sagen på et topmøde i marts. UK og Frankrig har afvist at afvikle a-kraften, og vil i stedet påtvinge den til hele uni-

onen.

Modstanden mod a-kraft har tvunget en række lande, heriblandt Tyskland, til at beslutte at afvikle den. Men kun et enkelt land - Italien - har faktisk gjort det. Holland og Belgien har besluttet det, men Holland har nu udskudt afviklingen, og den belgiske regering pønser på det samme.

Men borgerne i EU-landene er stadig massivt imod a-kraft. Det viser en ny EU-meningsmåling. Ifølge avisen Politiken:

29.430 borgere i de 25 EU-lande - heraf 1.032 danskere - er blevet udspurgt om, hvilke energiresourcer Europa skal satse på i fremtiden. Kun 12 pct. svarer atomkraft.

Kun otte pct. af franskmændene vælger a-kraft, og i Danmark er tallet fire pct. Til gengæld vil 18 pct. af briterne og hele 32 pct. af vore svenske naboer satse på atomkraft.

De fleste europæere (48 pct.) vil satse på solenergi, vindenergi eller ny teknologi som brint eller miljøvenligt kul.

Atomkraft i EU

En oversigt

Mørkegrå: Lande med atomkraft-værker uden beslutning om at udfase den.

Slovakiet, Tjekkiet, Ukraine, Frankrig, Rumænien, Ungarn, Bulgarien, Litauen, Finland, Storbritannien

Grå: Lande med atomkraft-værker med beslutning om at udfase den

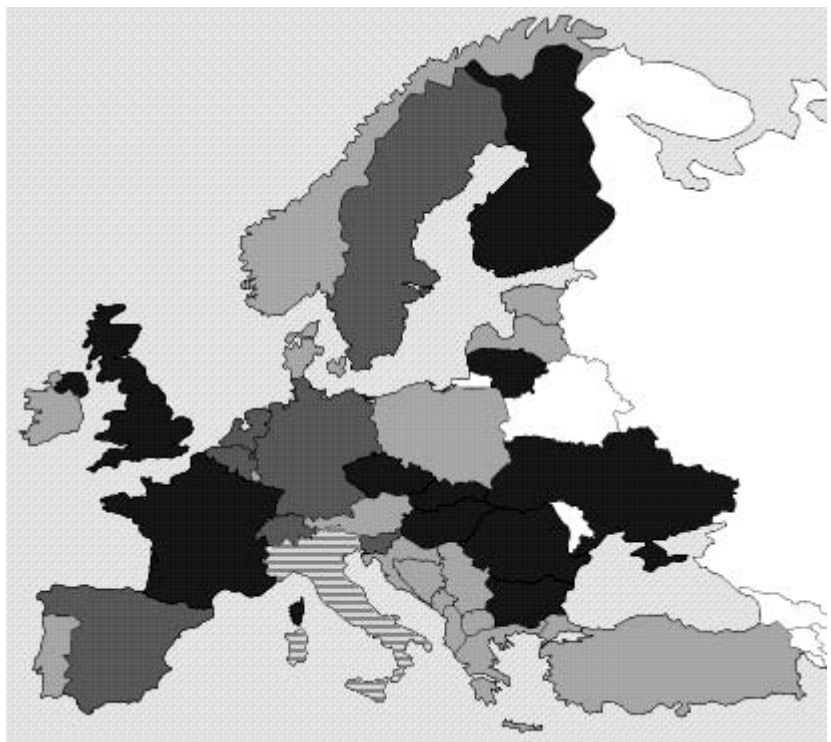
Sverige, Spanien, Tyskland, Schweiz, Belgien, Holland, Slovenien

Lysegrå: Lande uden atomkraftværker

Østrig, Portugal, Danmark, Estland, Grækenland, Letland, Norge, Tyrkiet, Polen, Kroatien, Bosnien-Herzegovina, Serbien-Montenegro, Makedonien, Luxemburg, Irland, Albanien

Gråstribet: Lande som har ophørt med at bruge atom-energi

Italien

Kilde:

Bund gegen Atomkraft Tyskland

Fogh ønsker EU-grundlov light

Statsminister Anders Fogh Rasmussen udtaler i dagbladet Politiken, at han gerne vil have gennemført dele af EU-grundloven som f.eks. en fast formand – også kaldet præsident, et styrket EU-udenrigsministerium og ændringer i forhold til beslutninger med ”dobbelt flertal”. ”Det skal være målrettede ting, som bare får det daglige samarbejde til at fungere. Det tvivler jeg på ville kræve folkeafstemninger”.

Ole Krarup
- tilbage igen

- Fogh kalder det ”afgørende, at den model, vi vælger, udspringer af en bred, folkelig debat. Der skal være en fælles erkendelse og et fælles ønske”. Det kan ikke lade sig gøre uden en folkeafstemning. Det kræver grundloven, udtaler Ole Krarup, som er medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, der forlanger folkeafstemning, hvad end der tales om en hel eller delvis gennemførelse af EU-grundloven.

- Statsministeren vil gennemføre projektets grundpiller uden reelt at spørge befolkningen. Han ønsker reelt hverken dialog eller demokrati. Fogh ønsker EU-grundlov light uden folkeafstemning.

- Fogh siger ikke på noget tidspunkt, at EU-grundloven er endegyldigt faldet med det franske og hollandske nej. Tværtimod gør han sig overvejelser om, hvordan det kan gennemføres på sigt. Han har ikke droppet de store politiske projekter, men vil tværtimod trække Danmark ind i det kriseprægede euroland - dansk deltagelse i ØMU'en - og ind i en EU-hær sammen med atombevæbnede, tidligere kolonimagter som Frankrig og Storbritannien, konstaterer Ole Krarup.

Ole Krarup ventes i øvrigt at genoptage arbejdet i EU-parlamentet på onsdag den 1. februar.

Det sker efter afslutningen af tre måneders sygeorlov efter en trafikulykke i Strasbourg natten mellem den 25. og 26. oktober sidste år.

Hva' si'r du?

Dagcenteret har en række ældre, som er så dårligt gående, at de ikke kan få glæde af centeret med mindre de afhentes ved bopælen og transporteres til centret, hvor personalet tager imod. Det er her, at chaufføren af bussen kommer ind i billedet.

Det er hans opgave at møde mindst en time tidligere end det øvrige personale, fordi han telefonisk skal kontakte de omkring 25 pensionister eller brugere af dagcenteret, som skal transporteres til centeret med den ”lokale” bus.

Lidt over syv om morgenen begiver han sig i gang med at ringe rundt.

Her skal det præciseres, at fordi man er gået pension eller fyldt 87, så er det ikke ensbetydende med at man ligger under dynen til kl.”morgenkaffe på sengen”.

Fakta er, at når chauffør Hans ringer rundt, så har mange af pensionisterne været oppe længe før fanden fik sko på. Derfor bliver chauffør Hans ofte i tvivl om, hvorvidt han er havnet i et af P3's spørgeprogrammer, idet radioen i baggrunden overdøver hans morgenhilsen:

- God morgen Elna. Det er Hans fra Dagcenteret. Hvad vil du sige til, hvis jeg henter dig i dag 8.45?

Elna svarer ikke; men det gør P3-værten i baggrunden:

- Jeg er ked af det; men forbindelsen til forsvarsministeren fungerer ikke!

Det er Hans naturligvis ked af, da han netop havde en række spørgsmål til ”krigs”ministeren.

Elna har i lang tid klaget over propper i ørene, så Hans ånder lettet op, da Elna endelig trænger igennem:

- Er det dig Hans.

- God morgen Elna. Det er dejligt at høre din stemme. Ska' vi to lave en aftale 8.45?

Aftalen bringes i hus med henblik på at blive udført senere. Hans starter bussen lidt i otte for at udføre sin opgave.

Da Elna kommer op i bussen, spørger flere interesseret til, hvordan det står det til med propperne i ørene:

- Det går rigtig godt, svarer Elna med sin sædvanligvis sarkastiske facon.

- Propperne er der stadigvæk! Jeg var til lægen i går, som skyllede øregangene, hvilket ikke hjalp. Han var jo sød nok. Det var jo ikke hans skyld, at jeg ikke kunne høre, hvad han spurgte om.

De øvrige passagerer er nu ikke så sikre på, at det er Elnas fejl alene. Man skal forstå, at bussens selskab består af et uhyre velkvalificeret panel, når det drejer sig om erfaringer med læger og deres fejltagelser. Bonelocskandaler og amputering af forkerte lemmer er detaljer, når historierne kommer på bordet. Dagcenterets brugere kender alt for godt til den dårlige hygiejne på landets hospitaler,

der har forvoldt alt for mange patienter deres død. Brugerne har derfor også taget et almindeligt, men populært mundheld til sig:

- Man skal ikke være syg, når man bliver indlagt. Det bliver man af at være der.

- Ja ja, der er jo ikke noget, der er så galt, at det ikke er godt for noget, konstaterer Elna, hvilket får de

andre til at spidse ører.

- I går aftes blev jeg for eksempel ringet op af en af disse anmassende avissælgere, der aldrig er til at slippe af med. Det var jo så en stor fornøjelse at kunne svare, at jeg ikke kunne høre. Dermed var samtalen forbi, og jeg kunne høfligt lægge røret på.

Alle passagerer gør krav på at dele Elnas triumf og fornøjelse, så bussen fyldes med latter.

- Propper eller ej, så har jeg skrevet det lille fif bag mine ører til næste gang, jeg bliver ringet op af en fredsforskyrrer, erklærer Elnas sidekammerat, hvilket bliver mødt med en almindelig anerkendende nikken fra de øvrige.

Reno

Imperialismen er ikke uovervindelig

6. World Social Forum, Caracas, Venezuela

Det andet Amerika er i bevægelse
Fra marchen ved WSFs start

"Kvinderne siger nej til krig"
- Cindy Sheehan sammen med latinamerikanske fredsaktivister

Omkring 100.000 aktivister fra hele verden deltog i det 6. World Social Forum i Caracas, Venezuela. Den indledtes med en gigantisk march mod krig og imperialismen – og afsluttedes med præsident Hugo Chavez' opfordring til at overvinde kapitalismen.

Chavez:

Imperialismen er ikke uovervindelig

"Venezuela vil ikke angribe nogen – men gå ikke til angreb på Venezuela, for I vil finde os parat til at forsvare vores suverænitet og det projekt, vi er gået i gang med."

"Den mest negative kraft i verden i dag er den amerikanske regering"

"Når imperialismen føler sig svag, tyer den til rå magt. Angrebene på Venezuela er et tegn på svaghed, ideologisk svaghed. I dag er der næsten ingen, som forsvare neoliberalismen."

"Bare se på den interne undertrykkelse i USA, på Patriot Act, som er en undertrykkende lov mod de amerikanske borgere. De har fængslet en gruppe journalister, der ikke ville røbe deres kilder. De vil ikke tillade fotos af deres dræbte soldater, hvoraf

Her følger uddrag af hvad to af hovedpersonerne – Chavez og den amerikanske fredsaktivist Cindy Sheehan, mor til en soldat, der blev dræbt i Irak – havde at sige til deltagerne

mange er fra Latinamerika, som kommer fra Irak. Det er tegn på Goliats svaghed."

"Syden findes også ... og den nordlige halvkugles fremtid afhænger af syden. Hvis vi ikke gør en bedre verden mulig, hvis det mislykkes for os i kraft af de amerikanske marinesoldaters rifler og Mr. Bush's morderiske bomber, hvis der ikke er den nødvendige sammenhængskraft og organisation i syd til at modstå neoliberalismens offensiv, og Bush-doktrinen bliver påtvunget verden, vil verden blive ødelagt."

"Inden for det kapitalistiske systems ramme er det umuligt at overvinde fattigdommen, som plager flertallet af mennesker i verden. Vi må overvinde kapitalismen."

Cindy Sheehan:

En ny verden er nødvendig

"En ny verden er nødvendig, men først mulig, hvis vi inddæmmer de korrupte selskaber, som næres af vores naboers kød og blod over hele verden og her i Amerika. Krigsprofitorer som Halliburton, Bechtel og General Electric, som opsamler perverse profitter og øger bundlinjen for deres aktionærer, mens de dampromler over planeten. Ondsindede selskaber som Dow, som dumper kemikalier og andre forurenende stoffer i vandet og atmosfæren, som dræber mennesker, vort miljø og vores fremtid! Selskaber som Wal-Mart, der udbytter arbejderne i USA og i udlandet for at berige en familie, som allerede har mere end tilstrækkeligt med penge til at sygesikre og en løn til at

leve af for alle dets ansatte og alligevel ville have nok til at betale for medlemskabet af golf-klubben."

"En ny verden er nødvendig, men først mulig, hvis vi amerikanerne overvinder den arrogante forestilling om, at vi kan løse Iraks problemer og sikre menneskerettighederne. Vi må række hånden frem mod vores menneskelige artsfæller verden over for at smede de bånd, som er afgørende for at beskytte uskyldige medlemmer af menneskeslægten, som forarmes eller dræbes af vores regering og monopoler, som er gået amok og er uden for kontrol".

WSFs ansigt:
Vilje til forandring

Chavez taler ved WSFs afslutning
"I 2004 anvendte vi 4 mia. \$ fra olieindustrien til investeringer i velfærd, uddannelse, sundhed, billige lån, legater og boligomsorg tog sigte på de allerfattigste - det som de neoliberale kalder spild af penge"

Mikkelsens kulturkanon

Kulturministeren i Anders Foghs krigsforbryderregering har længe tumlet med sit eget krigsprojekt: En kulturkanon til at skyde unationale fremmedelementer med

- *Kulturel oprustning er den bedste medicin mod åndelig formørkelse*, sagde Brian Mikkelsen på det konservative landsmøde i september, hvor han indvarslede 'kulturkampens anden fase':

- *Midt i vores land – vores eget land – er der ved at udvikle sig et parallelsamfund, hvor minoriteter praktiserer deres middelalderlige normer og udemokratiske tankegange. Det kan og skal vi ikke acceptere. Og det er her, vi har kulturkampens nye front*, sagde han.

Som våben ville Brian Mikkelsen blandt andet bruge den nye kulturkanon med hitlister over de bedste danske kunstværker.

Hans udtalelser skabte en mindre krise i forhold til de syv kanonudvalg med i alt 35 medlemmer, der siden april 2005 har arbejdet med at udvælge 12 værker i hver kategori, bestilt af ministeren.

Men krisen blev snart overvundet og nu er Mikkelsens kulturmilitaristiske drømmeprojekt realiseret. Hitliste på hitliste – med en ekstra børnelegetøjsskanon, som udvalgene selv fandt på.

Og den store kanon blev fyret af, så det gav genlyd gennem de borgerlige medier, der i månedsvis har været med på spøgen og kanoniseret på livet løs.

- *Det er meningen, at kanonen skal skabe debat*, meddelte kulturforbryderministeren.

Og de borgerlige medier glædede sig og satte ild på luntten igen: Hvilke navne mangler? Hvilke værker burde være med?

Det har glædet Mikkelsen. Projektet bliver bare stimuleret af denne virak. For det er projektet selv, som er galt - et led i krigsforbryderregeringens nationale og nyliberale oprustningspolitik.

Som komponisten Thomas Koppel

fra Savage Rose (hvis debutudgivelse Savage Rose fra 1968 er blandt de 12 kanonificerede i kategorien Populærmusik) sagde, da han blev kontaktet af en journalist sidst i 2004:

"Brian & Co er i færd med at prøve at bortlede opmærksomheden fra, at de overhovedet ingen kultur har. Anders Foghs operahelte hos A. P. Møller fragter Donald "Duck" Rumsfelds kanoner og papkalkuner ud til en fup-krig mod et fremmed folk der var så uheldige at bo ovenpå et oliefelt."

Det nyliberale nationalkonservative projekt er i sig selv både en anakronisme, en provokation og en absurditet.

Anders And er dansk Kulturkanonen afslørede en verdenssensation

Arbejderbevægelsen, socialister og kommunister, er stort set ikke-eksisterende i det brede nationale udvalg. Kommunisterne Martin Andersen Nexø, Hans Kirk og Hans Scherfig er velovervejede udeladt. F.eks.

Kvinderne er stærkt og fordomsfuldt underrepræsenterede: Anna Ancher! Tove Ditlevsen!

Mikkelsen fyrer sin kanon af

Indvandrene er usynlige – bortset fra en amerikansk and..

Der er grund til at formode, at kanonen vil blive institutionaliseret som en referenceramme, som vil blive kanoniseret i uddannelser og lærebøger. Indvandrene skal formentlig kende deres kanon til fingerspidserne for at bestå den skærpede optagelsesprøve til det danske samfund, som en krigsførende krigsforbryderregering har indført.

De skal f.eks. vide, at 'Anders And og den gyldne hjelm' fra 1954 af amerikaneren Carl Barks er en udødelig hjørnesten i dansk børnekultur.

Til gengæld mangler bønekanonen Far til fire-filmene. De er måske anti-amerikanske? . . .

Blandt lyrikerne savnes også Otto Gelsted, måske den største af de danske poeter i det 20. århundrede. Han var jo kommunist. Det var ham der i 1936 skrev:

Gør jer frit af selvbedraget og et liv, der længst er dødt – slet det grimme kors af flaget, gør det rødt!

Den kanoniserede Lars von Trier sendte en relevant videohilsen, inspireret af Gelsted, til ministeren. Han klippede det hvide kors ud af flaget og hejste den røde dug op i en flagstang, ledsaget af *Internationale* (på russisk).

Hvad kulturkanonen egentlig er?

Det er ren Anders (Fogh) og (Brian) Mikkelsen.

Savage Rose:

Kulturkanonen er Kejserens Nye Klæder

Kim Larsen, Lars von Trier, Thomas Koppel og Annisette er blandt de kanoniserede kunstnere, som i medierne har kritiseret kulturkanonen

I gæstebogen på Savage Rose's hjemmeside bliver de af en enkelt 'gratulant' spurgt om de ikke sender et galt signal til unge kunstnere, der dømmes om en sådan 'anerkendelse'.

Savage Rose uddyber deres kritik af Mikkelsen og kanonen således::

Hej, og tak for din hilsen!

Vi er hverken sure eller arrogante - og vi er heller ikke de eneste, der ikke vil ende som kugler i regeringens "kulturkanon". Se f. eks. også Kim Larsen, Lars von Trier m. fl.

Publikums anerkendelse er et dyrebart bankende hjerte, som vi bærer dybt inde i os, og som giver os ny glæde, inspiration og energi hver dag.

Dette er noget helt andet.

Da Fogh traf beslutning om at Danmark - uden FN mandat - skulle i krig mod en nation der aldrig havde gjort os noget, var kun ca 7 % af danskerne enige. På trods af at Fogh uden skam gentog alle de løgne om Irak og "Al Qaeda", han fik fra Pentagon.

"Massedestruktionsvåben er ikke noget vi tror, det er noget vi ved", sagde han.

"Vi" har jævnet et helt land med jorden, stjålet deres kultur, myrdet deres digtere, videnskabsmænd og identitet, og efterladt et opsplittet, gigantisk atom-Tjernobyl af amerikansk forarmet uran. Denne uran har allerede angrebet millioner af irakere - og endda efterladt over en halv million amerikanske soldaterfamilier med et smadret liv. Både i Irak og USA fødes nu tusindvis af uran-deformerede børn. Halvdelen af Iraks cancertilfælde er nu børn under 5 år!

Folk rundt om på jorden er ikke så uvidende længere. Millioner ser Fogh som

en logrende skødehund for Mærsk & Bush.

Hitlers "nye verdensorden" brød sammen efter få, men forfærdelige år, og det sker også med Bushs, Blairs og Foghs "New American Century". For-gældet til op over håret, efter at Bush & Co har plyndret statskassen, kan USA kollapse økonomisk hvert øjeblik. Det bliver noget af en tsunami.

Også i Danmark mærker de mest udsatte allerede nu, at den er gal. Andre er stadig blændet af de mange papirkroner, der blev sat i omløb af Foghs venner i storbankerne under den smukke betegnelse "friværdi".

Men friværdien er hverken "fri" eller nogen "værdi". Lånene er brugt, pengene er tilbage hos storfinansens, og vi kan vågne op med en fiskekrog i munden og en line der strammes.

Foghs & Co.s kultur har intet med dansk kultur at gøre.

Den danske kultur har i årtusinder mest af alt stået for fred, liv, kærlighed,

forståelse, menneskelighed, social retfærdighed.

Dronning Dagmar. Jeppe på Bjerget. Den Grimme Ælling. Jens Vejmand. Ditte Menneskebarn. Midt om Natten. Og i al ydmyghed - alt hvad vi selv har sunget og fortalt igennem et helt liv.

Fogh mener at bringe "kultur" til Irak - som den hovmodige britiske kolonimagt engang mente at bringe "kultur" til Indien.

Tror Fogh selv på det, bør nogen prikke ham på skulderen. Det er det vi gør.

Kulturkanonen er Kejserens Nye Klæder.

Vi - blandt millioner og atter millioner af mennesker - bidrager så godt vi nu kan til en helt anden og mindre dystre fremtid. Vi har et lille barnebarn nu. Han - og alle klodens børn - har ret til et godt og skabende liv.

www.thesavagerose.com

DANMARKS SOCIALE FORUM

3.-5. februar 2006

Frederiksberg Gymnasium

Falkoner Plads 2, 2000 Frederiksberg

Deltag f.eks. i disse workshops:

Fredag 16.30: Krigsmodstanden i Danmark

Oplæg v. Klaus Riis; Jesper Juul Mikkelsen; Ulla Røder.

Arr. Valby & Sydvest mod krig

Lørdag kl. 19.30:

Ghettoungdommens revolte i Europa, hvorfor og hvorhen?

Oplæg v. Franz Krejbjerg og Kasper Lyster

Arr. International Ungdomslejr 2006

Søndag kl 10:

Det irakiske folks modstandskamp

Arr. Komiteen for et frit Irak

Entré: Rabat gives til studerende, pensionster, arbejdsløse etc. og fremgår som den laveste entré-pris. Hele weekenden: 100/200 kr. Pr. dag: 50/100 kr.

www.socialforum.dk

Brud på menneskerettighederne, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden

Hvorfor en økonomisk boykot af Israel er velbegrundet

Af Norman Finkelstein

Norman G. Finkelstein

I begyndelsen af januar udtrykte Kristin Halvorsen, norsk finansminister og leder af Socialistisk Venstreparti (der indgår i den siddende treparti-regeringskoalition) sin personlige og partiets støtte til en norsk boykot af israelske varer og tjenesteydelser.

Næsten øjeblikkeligt protesterede den israelske ambassadør i Norge, og Condoleezza Rice truede Norge med "alvorlige politiske konsekvenser" hvis Halvorsens udtalelse repræsenterede den siddende regerings politik.

Den norske udenrigsminister Jonas Gahr Støre skrev straks et uformelt brev til Rice (indledt med "Kære Condi") og forsikrede hende om at Socialistisk Venstrepartis indstilling til en økonomisk boykot af Israel "aldrig har været og aldrig vil blive" den norske regerings politik.

For sin del tog Halvorsen afstand fra sine tidligere udtalelser da topledere fra udenrigsministeriet kritiserede hende og drog paralleller mellem en boykot af israelske varer og nazisternes boykot af jødiske butikker. Finkelsteins artikel blev offentliggjort i Norges mest indflydelsesrige avis *Aftenposten* 14. januar 2006. Artiklen er oversat for Boykot Israel af msj.

Den amerikanske professor Norman Finkelstein, søn af overlevende polske jøder fra Majdanek og Auschwitz, har (i samarbejde med Noam Chomsky) udgivet bogen *Holocaustindustrien* (dansk 2000).

Forslaget for nylig om at Norge skal boykotte israelske varer har fremkaldt lidenskabelig diskussion. Efter min mening ville en rationel undersøgelse af sagen rejse to spørgsmål:

- 1) *Er israelske krænkelser af menneskerettighederne en berettiget grund til at beslutte sig for økonomisk boykot? og*
- 2) *Kan en sådan boykot være et meningsfuldt bidrag til at standse disse krænkelser?*

Jeg vil argumentere for at begge disse spørgsmål skulle besvares positivt.

Selv om Israels brud på menneskerettighederne i det besatte palæstinensiske område har været genstand for mange rapporter fra menneskerettighedsorganisationer, er de i almindelighed ikke særlig velkendt i udlandet. Det skyldes især den formidable propagandaindustri der drives af Israels forsvarere, og desuden deres effektive intimideringstaktik ved f. eks. at kalde kritikere af israelsk politik for antisemitter.

Ikke desto mindre er det en ubestridelig kendsgerning at Israel har begået en lang række brud på menneskerettighederne, mange af dem så alvorlige at de må regnes for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden. De indbefatter:

Ulovlige drab

Mens palæstinensiske selvmordsangreb på israelske civile har tiltrukket sig stor opmærksomhed i medierne, er Israels kvantitativt langt værre statistik for drab på ikke-militære personer mindre kendt.

Ifølge de nyeste tal fra Det israelske Informationscenter for Menneskerettigheder i de Besatte Områder (B'Tselem) er 3.386 palæstinensere blevet dræbt siden september 2000, hvoraf 1.008 er identificeret som "kombattanter", over for 992 dræbte israelere, hvoraf 309 var kombattanter.

Dvs. at tre gange så mange palæstinensere som israelere er blevet dræbt, og blandt dem næsten dobbelt så mange palæstinensiske som israelske civile.

Israels forsvarere hævder at der er forskel på at have civile som mål og at dræbe dem ved tilfælde. Det stiller B'Tselem spørgsmålstegn ved:

"Når så mange civile er blevet dræbt og såret, gør tilfældighed ingen forskel. Israel er og bliver ansvarligt." Endvidere rapporterer Amnesty International at "mange" palæstinensere ikke er blevet dræbt ved tilfælde, men har været "udvalgte mål", mens den prisbelønnede journalist ved New York Times Chris Hedges rapporterer at israelske soldater "løkker børn i fælder som var de mus, og myrder dem for tidsfordriv".

Tortur

"Siden 1967", rapporterer Amnesty, "har de israelske sikkerhedstjenester rutinemæssigt tortureret palæstinensiske politisk mistænkte i de besatte områder."

B'Tselem har konstateret at 85 % af de palæstinensere der er blevet forhørt af de israelske sikkerhedstjenester, er blevet udsat for "metoder der udgør tortur", mens Human Rights Watch allerede for ti år siden vurderede at "antallet af palæstinensere der er blevet tortureret eller alvorligt mishandlet" kunne tælles "i ti tusinder, et tal der bliver særlig betydningsfuldt når man betænker at den samlede unge og voksne mandlige befolkning på Vestbredden og i Gaza er mindre end tre kvart million."

I 1987 blev Israel erklæret for "det eneste land i verden der i praksis har legaliseret tortur" (Amnesty). Selv om den israelske højesteret tilsyneladende forkastede tortur i en afgørelse fra 1999, rapporterede Den Offentlige Komite mod Tortur i Israel i 2003 at de israelske sikkerhedsstyrker fortsat anvendte tortur på en "metodisk og rutinemæssig" måde. En undersøgelse fra B'Tselem dokumenterede i 2001 at de israelske sikkerhedsstyrker tit anvendte "streng tortur" mod "palæstinensiske mindreårige".

Nedrivning af huse

“Israel har iværksat en politik for massenedrivning af palæstinensiske huse i de besatte områder”, rapporterer B’Tselem, og siden september 2000 “har man ødelagt ca. 4.170 palæstinensiske hjem”. Indtil for helt nylig greb Israel rutinemæssigt til nedrivning af huse som en form for kollektiv straf.

Ifølge Middle East Watch er der ud over Israel kun ét land i verden der har benyttet sig af så drakonisk en straf, nemlig Irak under Saddam Hussein. Derudover har Israel nedrevet tusinder af “ulovlige” hjem som palæstinensere har bygget fordi Israel har nægtet at stille byggegrunde til rådighed. Hensigten med nedrivningen af disse hjem er, ifølge Amnesty, at maksimere det område der er tilgængeligt for jødiske bosættere:

“Palæstinensere gøres til krigsmål udelukkende af den grund at de er palæstinensere.” Endelig har Israel ødelagt hundreder af hjem under påskud af sikkerhedshensyn, selv om en rapport om Gaza fra Human Rights Watch nåede frem til at “ødelæggelsesmønsteret stærkt antyder at israelske styrker ødelagde hjem i det hele taget, uanset om de udgjorde en særlig trussel”.

Amnesty fandt også at “Israels udbredte nedrivning af hjem og ejendele på hele Vestbredden og i Gaza ikke kan retfærdiggøres ud fra militær nødvendighed”, og at “nogle af disse nedrivninger udgør alvorlige brud på den fjerde Genevekonvention og er krigsforbrydelser”.

Bortset fra selve omfanget af Israels brud på menneskerettighederne fortjener den israelske politiks enestående karakter opmærksomhed.

“Israel har i de besatte områder skabt et adskillelsesstyre baseret på diskriminering, idet det anvender to adskilte retslige systemer i det samme område og fastlægger individers rettigheder ud fra deres nationalitet”, har B’Tselem konkluderet. “Dette regime er det eneste af sin art i hele verden og minder om usmagelige regimer fra fortiden som f. eks. apartheidstyret i Sydafrika.”

Hvis det var berettiget at udsætte Sydafrika for en international økonomisk boykot, synes det lige så berettiget at udsætte Israels besættelse for det, for så vidt som det i enestående grad

ligner apartheidregimet.

Selv om økonomisk boykot kan retfærdiggøres ud fra moralske grunde, er det stadig et spørgsmål om diplomati måske ville være et mere effektivt redskab. De dokumentariske erfaringer på dette felt er imidlertid ikke opmuntrende.

De grundlæggende betingelser for at løse Israel-Palæstina-konflikten er beskrevet i FNs resolution 242 og senere FN-resolutioner, som kræver fuld israelsk tilbagetrækning fra Vestbredden og Gaza og oprettelse af en palæstinensisk stat i disse områder til gengæld for anerkendelse af Israels ret til at eksistere i fred og sikkerhed med sine naboer.

Hvert år har det overvældende flertal af medlemsstater i FN stemt for denne tostats-ordning, og hvert år har Israel og USA (og nogle få Stillehavsoer) modsat sig den. Ligeledes anbefalede alle 22 medlemmer af Den arabiske Liga i marts 2002 denne tostat-ordning så vel som “normale forbindelser med Israel”.

Men Israel har ignoreret forslaget. Og ikke blot har Israel stædigt afslået denne tostatsløsning, men den politik det følger i øjeblikket, vil ødelægge enhver mulighed for en levedygtig palæstinensisk stat.

Mens verdens opmærksomhed har været optaget af Israels tilbagetrækning fra Gaza, har Sara Roy fra Harvard Universitet bemærket at “planen for tilbagetrækning fra Gaza i bund og grund er et instrument for Israels fortsatte undertrykkelse af Vestbredden og den fysiske integrering af dette område i Israel”.

Specielt har Israel bygget en mur dybt inde på Vestbreddens område for at overtage de rigeste land- og vandressourcer, så vel som Østjerusalem, midtpunktet i palæstinensisk liv. Det vil også effektivt hugge Vestbredden over i to.

Selv om Israel fra begyndelsen af hævdede at det byggede muren for at bekæmpe terrorisme, er menneskerettighedsorganisationer enige om at det i virkeligheden er en annektering af jord for at inddrage illegale jødiske bosættelser i Israel. For nylig har Israels justitsminister åbent indrømmet at muren vil tjene som “den fremtidige grænse for den israelske stat”.

Den israelske regerings nuværende politik vil enten føre til uendelige blod-

sudgydelser eller sønderdeling af Palæstina. “Det er i praksis umuligt at forestille sig en palæstinensisk stat uden hovedstad i Jerusalem”, konkluderede den respekterede Krisegruppe for nylig, og derfor er israelsk politik på Vestbredden “i krig med enhver gennemførlig tostats-løsning og ikke til støtte for Israels sikkerhed; tværtimod vil den underminere den, svække palæstinensiske pragmatikere og udså sæden til voksende polarisering”.

Med henvisning til FNs grundlæggende princip at det er utilladeligt at erhverve sig territorier gennem krig, erklærede Den internationale Domstol i en skelsættende dom i 2004 at Israels bosættelser i de besatte palæstinensiske områder og den mur der var under opførelse for at annektere dem til Israel, var ulovlige ifølge international lov. Den pålagde Israel at ophøre med bygningen af muren, rive de allerede opførte dele ned og give palæstinenserne kompensations for ødelæggelserne. Og helt centralt understregede den også det internationale samfunds juridiske ansvar:

“Alle stater har en forpligtelse til ikke at anerkende den ulovlige situation der følger af opførelsen af muren på besat palæstinensisk territorium, inklusive i og uden om Østjerusalem. De er også forpligtede til ikke at yde hjælp eller assistance med at opretholde den situation der er opstået som følge af dette byggeri. Alle stater har endvidere som opgave, under respekt for FNs charter og international lov, at holde øje med at enhver forhindring for det palæstinensiske folks ret til selvbestemmelse som følge af bygningen af muren bliver bragt til ophør.”

En senere resolution fra FNs generalforsamling til støtte for Den internationale Domstols mening vandt overvældende tilslutning. Men den israelske regering ignorerede domstolens afgørelse og fortsatte med opførelsen af muren i fremskyndet tempo, mens Israels højesteret erklærede at muren var lovlig.

På grund af taktisk obstruktion fra De forenede Stater har FN ikke været i stand til effektivt at modsætte sig Israels ulovlige praksis. Selv om det er sandt at FN forholder sig dobbeltmoralisk til Israel, er forholdet faktisk det modsatte af hvad Israels forsvarere påstår: Der kræves ikke en højere, men

en lavere standard af Israel end af andre medlemsstater.

En undersøgelse af Marc Weller fra Cambridge Universitet, der sammenlignede Israel og de besatte palæstinensiske områder med lignende tilstande i Bosnien og Herzegovina, Kosova, Østtimor, det besatte Kuwait og Irak, og også Rwanda, har vist at Israel har nydt "virtuel straffrihed" for tvangsmidler som f.eks. en våbenembargo eller økonomiske sanktioner der typisk anvendes af FN mod medlemsstater der er dømt for tilsvarende krænkelser af international lov.

Bl.a. på grund af en aggressiv kampagne der har beskyldt Europa for "ny antisemitisme", har Den europæiske Union også svigtet sin juridiske forpligtelse til at gennemtvinge international lov i de besatte palæstinensiske områder.

Selv om beskyldningen for "ny antisemitisme" er uden hold i virkeligheden (alle kilder peger i retning af stadig mindre antisemitisme i Europa), har EU reageret ved at stille Israel tilfreds. Det har endda undertrykt offentliggørelsen af en af sine egne rapporter, fordi forfatterne, lige som Krisegruppen og mange andre, konkluderede at det var israelsk politik der var grunden til at "udsigterne til en tostats-løsning med Østjerusalem som Palæstinas hovedstad fortøner sig".

Den moralske opgave at afvende den truende katastrofe beror nu hos de enkeltstater der er parate til at overholde deres forpligtelser over for international lov, og hos individuelle mænd og kvinder med samvittighed.

I et modigt initiativ har det amerikanske baserede Human Rights Watch for nylig krævet, at USAs regering skal foretage en markant nedskæring i sin finansielle støtte til Israel indtil Israel standser sin ulovlige politik på Vestbredden.

Økonomisk boykot må være en lige så velbegrunder aktion. En ikke-veldeleg taktik med det formål at opnå en retfærdig og varig afgørelse på den israelsk-palæstinensiske konflikt kan ikke med nogen ret kaldes antisemitisk. Tværtimod er jødernes virkelige fjender dem der krænker mindet om jødiske lidelser ved at sidestille velbegrunder modstand mod Israels ulovlige og umoralske politik med antisemitisme.

Palæstinas folk afviser den zionistiske besættelse

Den overvældende valgsejr til Hamas er først og fremmest et klart budskab fra det palæstinensiske folk til verden: Vi opgiver aldrig kampen mod besættelsen!

Hamas fik 76 af 132 pladser, mod 43 til Fatah. De resterende 13 pladser blev fordelt mellem mindre partier, blandt andre Folkefronten til Palæstinas Befrielse PFLP (3 pladser). Den tidligere chefforhandler Hanan Ashrawi stillede også med sin egen partiliste, som fik et par repræsentanter ind. Statsminister Qurie søgte sin afsked, og præsident og Fatah-leder Abbas har bedt Hamas danne regering.

Fatahs nederlag har en åbenbar sammenhæng med, at partiet bliver identificeret med Oslo-aftalen, som indebærer anerkendelse af Israel til gengæld for et tomt løfte om en uafhængig palæstinensisk stat – et løfte som zionisterne aldrig har haft til hensigt at indfri. De Palæstinensiske Myndigheder (PA) har udviklet sig til et forvokset bureaukrati, som åbent samarbejder med Israel og desuden beriger sig selv på bekostning af de palæstinensiske masser.

Hamas har uden tvivl fået mange proteststemmer fra Fatah-vælgere, som er blevet trætte af korrupsionen og den kollaboration, som store dele af lederlaget i Arafats gamle parti har stået for - og som er blevet mulig ved hjælp af de betydelige bevillinger, som gives af EU, Norge og til dels USA for at blødgøre palæstinenserne og for at opretholde forestillingen om en mulig 'dialog' med besættelsesmagten.

Valget på Vestbredden og Gaza var, som ethvert valg under besættelse, langt hen ad vejen en farce og delvis en legitimering af okkupationen. Dusingvis af kandidater vansmægter i israelske fængsler. Halvdelen af det palæstinensiske folk er i landflygtighed og havde ikke adgang til at stemme. En hovedhensigt var at give folkelig støtte til de regerende palæstinensiske myndigheder.

Hamas fejrer valgsejren ved Al Aqsa moskeen

Desto større et slag er valgnederlaget for imperialismen, Israel og deres lokale medspillere. Derfor truer Bush og de andre imperialister allerede med at stoppe pengestrømmen til dette Mini-palæstina, så palæstinenserne kan udsultes og Hamas tvinges til at anerkende staten Israel.

Nu er det Hamas' tur til at vise palæstinenserne, om de klarer at holde stand mod imperialismens pres, eller om de vil afsværge den væbnede modstand, gå med til at anerkende Israel og lade sig bestikke til lydighed og samarbejde med besættelsesmagten og USA. Det sidste er langt fra udelukket, den militante retorik til trods. Hamas består af flere fløje, og er også lydhøre for skiftende signaler fra blandt andet Teheran.

Palæstinenserne er blandt de mest sekulære folk i Mellemøsten, og valgresultatet skyldes ikke at det palæstinensiske folk pludselig er blevet 'muslimske fundamentalister'. Hamas har indtil nu fremstået som en social velgører, hvor de palæstinensiske myndigheder i høj grad har svigtet sit folk, og organisationen har aldrig givet afkald på den væbnede modstands vej. Derfor har de indtil videre fået palæstinenserne tillid.

Det som er klart, er at det palæstinensiske folk aldrig vil bøje af, og det vil straffe ethvert parti som svigter kampen mod apartheidstaten.

Revolusjon, Norge

Opslå din ridderhjelm

Af Arne Herløv Petersen

Fogh-regeringen og ikke mindst Dansk Folkeparti var ikke tilfredse med DIIS-rapporten om Den kolde krig. Derfor har finansloven afsat 10 millioner til en ny rapport, hvor konklusionerne kan styres af højrefløjshistorikere og efterretningsfolk. Forfatteren Arne Herløv Petersen hører til dem, som højrefløjen vil have klynget op. Derfor gentager den for længst afviste beskyldninger mod ham.

Cand. polit. Jens Gregersen, der bor i Tashkent i Usbekistan, kalder det i en kronik i Jyllands-Posten 5. januar underskriftskløe, når danske forfattere giver udtryk for deres mening.

Det er ikke let at vide, hvor det klør på Gregersen, når han glad og gerne udtaler sig om alt og alle. Men indtil regeringens terrorlove slår helt igennem, har vi da haft noget, man kaldte ytringsfrihed og som blandt andet betød, at man betragtede det som folks ret at give udtryk for deres mening.

I sin kronik hævder Gregersen i forbindelse med forfatternes underskriftindsamlinger, at jeg gennem en årrække har været "indflydelsesagent" for KGB.

Nu er de løgnehistorier, Gregersen og andre gennem årene har fremført om mig, ganske vist blevet tilbagevist i to store artikler i Politiken i sidste måned, men det kan Jyllands-Postens læsere jo ikke vide, for Jyllands-Posten vælger bekvemt strudsens princip, når kendsgerningerne taler mod avisens og dens skribenters fordomme.

Men når nu Gregersen har så travlt med at anklage andre for samarbejde med efterretningsvæsener, ville det måske være på sin plads at se nærmere på ham selv. DIIS har i sit svar på kritikken af koldkrigsudredningen (16. september 2005) karakteriseret Gregersen som tidligere efterretningsmand. Det kunne være interessant at få dette

forhold belyst. Når Gregersen kan sidde i Usbekistan og citere obskure venstre-socialistiske tidsskrifter, er det så fordi han har medbragt en særdeles rummelig rejsetaske eller er det snarere, fordi han har en varm linje til PET eller FE?

Når Gregersen tilsyneladende mener, at det var helt utilbørligt, hvis man under den kolde krig havde nogen som helst kulturel eller litterær forbindelse med et totalitært land som Sovjetunionen, kunne det også være interessant at få belyst, hvad Gregersen egentlig laver i det totalitære land Usbekistan, der er anklaget af internationale organisationer for tortur og krænkelse af menneskerettighederne. Spiser Gregersen frokost med personer, der har forbindelser til Usbekistans regering og administration? Hvad er det, der gør ham til en så

McCarthyismen vender tilbage

kær og skattet gæst i diktaturstaten?

Opslå din ridderhjelm, Jens Gregersen. Vis, du ikke er en fornummet skælm. Lad os høre, hvem du har arbejdet for og hvilke retningslinjer du arbejder efter. Og fortæl os alle sammen, om du nogen sinde har foretaget dig noget, hvorved noget efterretningsvæsen er sat i stand til eller hjulpet til umiddelbart eller middelbart at virke inden for den danske stats eller nogen anden stats område.

I en artikel i Politiken 12. november 2005 skriver Olav Hergel, at Jens Gregersen i 2002 inviterede meningsfæller til koldkrigertræf i sin lejlighed på Islands Brygge. Blandt deltagerne var Bent Jensen, Lars Hedegaard og Ulrik Høy.

Men fhv. efterretningsmand Gregersen er ikke alene om at sørge for højrefløjens forbindelser bagud. Fhv. gene-

ARRIGE ARNE

ral Hillingsøe er også kendt for at koordinere højrefløjens forskellige bagvas-kelskampagner.

Det har altid kunnet undre, at de tyvetredive mest aktive på den fundamentalistiske højrefløj har kunnet erobre så vigtige positioner på danske medier, for sandt at sige minder de fleste af dem mere om Fætter Guf end om Napoleon. Hvis man læser de usammenhængende klummer, Hans Hauge skriver, eller hører David Gress mumle og fumle sig gennem en TV-diskussion, er det svært at tro, at denne gruppe skulle være i besiddelse af særlige logistiske evner. Alligevel er det lykkedes dem at erobre debat- og kronikredaktionerne på de borgerlige blade og ikke mindst stillingerne som forskellige ministres spindoktører, og nu er de tilsyneladende ved at sætte sig på Danmarks Radio, hvor DR2 hver anden dag inviterer dem til at udbrede sig i Deadline og Krause-Kjær har fået sit eget talkshow.

Men hvis højrefløjens debattører i virkeligheden er en slags hånddukker (og ministrene er hånddukkernes hånddukker, en slags fingertutter) og det er folk med tætte forbindelser til forsvaret og efterretningstjenesten, der fungerer som dukkeførere, så bliver det hele mere forståeligt.

Er det i sidste instans skatteyderne, der betaler for fundamentalisternes for-søg på at kvæle den demokratiske debat? Og hvad kan vi vente os af dem i fremtiden, når det er lykkedes dem at indføre deres egen særlige *newspeak* overalt? Har de en lille Pinochet i svøb et eller andet sted?

13. januar 2006

Se Arne Herløv Petersens kommentarer på www.herlov.dk

Slå den ny heksejagt på Europas kommunister og kæmpende arbejdere tilbage!

PACE: Antikommunistisk resolution vedtaget

- men opfølgende beslutning faldt

Europarådets parlamentariske forsamling vedtog den 25. januar en antikommunistisk og anti-marxistisk resolution med titlen '*Behovet for international fordømmelse af forbrydelser begået af totalitære kommunistiske regimer*'.

Men det havde ikke det nødvendige 2/3's flertal til også at vedtage det beslutningsforslag med anbefalinger til opfølgende skridt i medlemslandene, som var fremlagt sammen med resolutionen af den svenske reaktionære (Moderate) politiker Göran Lindblad.

PACE rummer parlamentarikere fra de 46 medlemsstater. Efter en ophidset debat blev selve resolutionen vedtaget med 99 stemmer mod 42. Men dens beslutningsdel med anbefalinger til opfølgning opnåede ikke det nødvendige flertal. Denne anbefalede bl.a. at gennemføre antikommunistiske 'oplysningskampagner' i alle europæiske lande, oprette nationale mindedage for 'kommunismens ofre' i de tidligere socialistiske lande, samt en lang række andre skridt til forvanskning af historien og kamp mod socialismen, kommunismen og arbejderbevægelsen.

Resolutionen, anbefalingerne og det forklarende memorandum har fremkaldt omfattende protester fra kommu-

nister, socialister og demokratiske kræfter i de fleste europæiske lande. I nogle har sagen været behandlet i deres parlamenter. I Danmark er den blevet fuldstændig fortiet i medierne.

Alligevel har protesterne nået ud. Den danske appel til Europarådets parlamentarikere '**Stop heksejagten på de europæiske kommunister**' blev afleveret til parlamentarikerne inden debatten – ligesom omfattende protestlister fra mange andre lande blev det.

Den antikommunistiske hetzkampagne fortsætter

Blandt dem, der stemte for den antikommunistiske resolution i PACE, var den racismedømte MF'er for Dansk Folkeparti Morten Messerschmidt og den sorte venstredame Hanne Severinsen.

Forslagsstilleren – den reaktionære (Moderate) svensker Göran Lindblad – kaldte det 'en historisk dag'. At PACE ikke vedtog beslutningsforslaget og memorandum'et skyldes efter hans mening, at mange af parlamentarikerne frygtede, at det vil få sanktioner mod nuværende erklæret socialistiske stater (som Cuba eller Nordkorea) som konsekvens.

I den nærmeste fremtid vil Lindblad især sigte mod Kina og Kinas Kommunistiske Parti, sagde han til bladet *Die Neue Epoche*.

Den vedtagne Resolution 1481 (2006) siger bl.a., at de angivelige forbrydelser, som parlamentarikerne nu igen har fordømt '*retfærdiggjort under henvisning til teorien om klassekamp og princippet om proletariats diktatur*'.

Vedtagelsen af resolutionen har intet at gøre med en politisk retfærdigheds-handling eller med en '*yderligere forsoning*', som det hedder i teksten. Den er tværtimod et angrebsvåben i hænderne på et stadig mere krigerisk og reaktionært borgerskab, som i monopolerens og profittens navn har ødelæggelse af arbejderbevægelsen og arbejderpartierne som mål.

Bred dansk protest mod PACE

En bred kreds som af initiativtagerne blev opfordret til at underskrive den danske appel mod den antikommunistiske og arbejderfjendske udtalelse inden for en uge reagerede hurtigt - i forståelse for, at dette signal fra PACE er farligt og indvarsler en ny ære af mccarthyisme i Europa..

I løbet af kort tid blev den danske appel underskrevet af mere end 100 personer - tidligere aktive i den danske modstandskamp, politikere, fagforeningsfolk, kunstnere, forfattere og intellektuelle. Blandt underskriverne er både venstrefolk, socialdemokrater, socialister og kommunister.

Der er fremtrædende modstandsfolk som den tdl. borgmester Ivan Hansen,

formanden for Aktive Modstandsfolk Frede Klitgård og formanden for Dokumentationscenteret mod Historiefalskning, tdl. rektor Harald Rasmussen.

Der er 'kanoniserede' kunstnere og forfattere som Klaus Rifbjerg, Ib Spang Olsen og Anisette og Thomas Koppel (Savage Rose), digtere, musikere og skuespillere som Erik Stinus, Eva Madsen, Mikael Wiehe (!), Anne Marie-Helger, Laila Anderson og Marianne Mortensen, professorer som Jacques Hersh og Håkan Wiberg.

Der er politikere som MF'erne Rune Lund, der også er medlem af Europarådets parlamentariske forsamling, og Frank Aaen (begge EHL), medlemmer af EU-parlamentet som Jens-Peter Bonde (Junibevegelsen) og Margrethe

Auken (SF), borgrepræsentanter og borgmestre i København som Jesper Schou Hansen (Venstre), Per Bregengård og Mikkel Warming, byråder som socialdemokraten Hans Halvorsen, Århus, og SFeren Bjarne Sørensen, Horsens.

Og der er en lang række parti- og organisationsrepræsentanter, redaktører og udgivere af dagblade og tidsskrifter – heriblandt Dorte Grenaa, formand for APK, Cathrine Petersen, formand for DKU og Klaus Riis, redaktør af Kommunistisk Politik..

Derudover har flere hundred vågne og bekymrede danskere tilsluttet sig appellen eller skrevet under på den internationale netunderskriftsindsamling.

Om Europarådets antikommunistiske og arbejderfjendske resolutionsprojekt

Kommuniké Januar 2006

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

Den 25. januar 2005 drøfter Europarådets parlamentariske forsamling et resolutionsprojekt kaldet 'Behovet for international fordømmelse af forbrydelser begået af totalitære kommunistiske regimer'.

Dette projekt, udarbejdet af en ultra-reaktionær gruppe i Europaparlamentet, er et nyt forsøg at kriminalisere kommunisme. Det er ikke det første: I maj 2005 forsøgte EU-kommissæren Fanfani at forbyde de 'kommunistiske symboler'.

Den foreliggende tekst er et åbent angreb på kommunismens historie, de kommunistiske partiers væsentlige bidrag til fremskridt og Sovjetfolkets bidrag i kampen mod og sejren over nazisme og fascisme.

Men denne tekst går længere endnu, idet den søger at nægte arbejderne at knytte sig an til de kommunistiske idealer og vil forbyde partier og organisationer, som bekender sig til disse idealer. Den drømmer om at få 'begrebet klassekamp' til at forsvinde, hvad der er det samme som at kriminalisere arbejderne og fagbevægelserne. Og den henvender sig i første række til ungdommen, når den åbent erklærer dette.

Den ny ideologiske offensiv er en del af de mangesidede angreb i alle de europæiske lande og over hele verden, som kapitalismen, de store monopoler og imperialismagterne har udløst mod arbejderne og folkenes sociale, politiske og demokratiske erobringer, især dem, som det imperialistiske system blev tvunget til at tilstå efter sejren over nazismen og fascismen.

Denne offensiv finder sted på et tidspunkt, hvor imperialismen fordømmes over hele verden, som et system, der er ansvarligt for hungersnød, armod og krige, på et tidspunkt, hvor arbejderklassen, arbejderne i by og på land, ungdommen, folkene søger efter et alternativ, som bryder med dette system.

Borgerskabet frygter, at de vil rette blikket mod socialisme, mod partier og organisationer, som forsvarer denne.

Vi, marxistisk-leninistiske kommunistiske partier og organisationer, medlemmer af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, forøkker kraftigt det reaktionære og hævngherrige resolutionsprojekt.

Vi appellerer til arbejderne, alle fornuftsvæsener, og til de demokratiske og progressive organisationer om klart og højlydt at fordømme dette nye angreb.

Første underskrivere:

- Brasiliens Revolutionære Kommunistiske Parti (PCR)
- Øvre Voltas Revolutionære Kommunistiske Parti (PCRv)
- Colombias Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister (PCdeC-ML)
- Arbejderpartiet Kommunisterne - Danmark (APK)
- Kommunistisk Arbejderparti - Den Dominikanske Republik (PCT)
- Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti (PCMLE)
- Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti (PCOF)
- Organisationen for genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti
- Irans Arbejderparti (IAP - Toufan)
- Mexicos Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister (PCM (m-l))
- ML-gruppen Revolution Norge
- Den Nationale Komité af kommunistiske organisationer i Spanien (CEOC), *bestående af* Cataloniens Kommunistiske Organisation, Den kommunistiske organisation Oktober, Organisationen af kommunister i Castilien og Leon, Den kommunistiske organisation i Valencia.
- Tunesiens Kommunistiske Arbejderparti (PCOT)
- Tyrkiets Revolutionære Kommunistiske Parti

(TDKP)

- Tysklands Kommunistiske Parti (KPD)

Denne udtalelse har også fået tilslutning fra

- Euskal Herriko Komunistak (EHK) – Den baskiske kommunistiske bevægelse
- Boltxe Kolektiboa (Euskal Herria) - Baskerlandet
- Arbeit – Zukunft (Tyskland)
- Revue Teoria y Practica (Italien)
- Action du Tchad pour l'Unité et le Socialisme (ACTUS, Tchad)

28.juli - 6.august 2006

Hundreder af unge fra hele verden vil samles i Nordsjælland - for at lave verden om.

**International Ungdomslejr
mod fascisme og imperialismen**

Nu er det foreløbige politiske og kulturelle program ved at være klart - følg med på hjemmesiden!

Løbende info på
www.iul2006.net

Lejren holdes på Isterød Efter- og Højskole. Deltagerpris 995,- kr. for hele perioden (inkl. måltider). Børn 6 - 13 år 500 kr. Børn under 6 gratis.

Få tilsendt elektronisk Nyhedsbrev – tilmelding på e-mail:

iul2006@yahoo.dk

De kommer som "moderne" tyve om natten

Poul Nyrup Rasmussens efterfølgere i efterløns-tillidsbrud er på banen igen, inspireret af Fogh regeringens nedskæringer - kaldet "reform af velfærden".

Når man i efterlønsdebatten hører Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet bedyre de vil forsvare efterlønsordningen, men samtidig er garanter for nye angreb på efterlønnen, er det de moderne tyve om natten - Poul Nyrup Rasmussens efterfølgere, som burde mødes med samme protester som i 1999.

Men hvor er de massive protester fra fagforeningerne henne?

Det er moderne tyve, der håber på at tyveriet ikke rigtigt opdages, eller at folk uden store protester vænner sig til at blive bestjålet lidt efter lidt.

De vil afskaffe retten til at gå på efterløn fra 60 år og udskyde den til senere samt for socialdemokratiets vedkommende indføre en forudsætning om 38 årig medlemskab af A-kasse som vil afskære endnu flere fra delvist eller helt at benytte ordningen.

Påstår at når vi lever længere, så må efterlønsalderen sættes op, og det i et samfund, hvor stress og psykisk nedslidning er blevet en folkesygdom, som accelererer!

Dansk Folkeparti siger deres accept af at være tyv er, at de andre vil stjæle meget mere – mens socialdemokratiets hovedargument for at forringe efterlønnen er den borgerlige myte om, at der vil være for få til at arbejde og skabe "kagen".

De skjuler, at der udvikles et tvangsarbejdsmarked, hvor tusinder af arbejdsløse unddrages arbejdsmarkedet og udfører tvangsarbejde uden normale rettigheder - et sort arbejdsmarked som ikke bliver mindre på længere sigt.

Skjuler, at der i samfundet uundgåelig vil ske en ufattelig stor værdistigning og produktivitets-udvikling som tidligere med nye opfindelser og rationalisering. At der skal bruges langt færre mennesker til den samme produktion.

Det er udmeldinger om forringelser som disse, der blandt de unge er med til endnu større mistillid og tro på at ordningen vil eksistere for dem. Stadig flere vælger allerede, en for dem at se god orden fra, viser statistikken.

Så kan nedskæringspolitikkerne i samme åndedrag postulere, at det er en retfærdighed flere og flere ikke er interesseret i – smart ikke?

Er det ikke nu vi skal sige klart fra overfor angrebet på efterlønnen fra de smarte og tyvene om natten?

Henning Paaske Jensen

Dirigenten

var opsat på opgaven, men hørte hurtigt falske og uharmoniske toner sprede sig,
 - og efter gentagne forsøg,
 - og stor anstrengelse,
 opgav han al videre indlæring,
 da opgaven forekom ham umulig,
 - at lære orkestret rene og klangfulde toner,
 - Christiansborg Symfoniorkester

JP på EU's terrorliste

Udviklingen i sagen om JP's forhånende og respektløse tegninger af profeten Mohammed, har skabt en regulær krise mellem Danmark og en række arabiske lande. Regeringen holdning er, at det handler om ytringsfrihed og på den baggrund ikke vil blande sig. (Gad vide hvordan de to fætterpræster Krarup og Langballe, ville have reageret, hvis muslimer fremstillede Jesus på denne måde.)

Meget vel, men i mellemtiden har det fået konsekvenser af boykot af danske eksportvarer og en diplomatisk krise, og dermed er sagen blevet politisk, hvilket tvinger den danske regering til at skride til handling.

Jeg mener ikke at regeringen skal undskylde JP's uansvarlige handling, da ytringsfriheden må være ukrænkelig. Men den bør opfordre danske eksportvirksomheder til at anlægge erstatningssag mod JP for tab af fremtidige profitgivende indtægter.

Samtidig må regeringen skabe politisk flertal for at JP kommer på EU's terrorliste for både indirekte og direkte opfordring til terrorisme mod danske statsborgere og Danmark. Sådan som det er sket med en række andre danske organisationer.

Finn Christiansen
 Station 2000

Jørgen Buch udstiller nye malerier sammen med Maj 93 i Helligåndshuset på Strøget, København frem til 13/2

Fra 17/2 til 30/3 udstiller han i Galleri Oktober, Egilsgade 24 kld. Fernisering 17/2 kl 16-18

Fodfæstet, grundlaget, overbevisningen

Hvordan kan det gå til at Anders Fogh kan grave sig så dybt ned i den konflikt, at det kommer til at gå ud over hans egne partistøtter, erhvervslivet og Jyllandsposten må give den undskyldning? Hvordan kan det gå til at der kommer så stærke reaktioner fra muslimske kredse?

Der er i de sidste dage givet mange svar på disse og mange andre relaterede spørgsmål, og der kan stadig nå at ske meget, før dette bliver læst. Desuden rejser denne konflikt nogen underliggende spørgsmål, jeg tror det er værd at beskæftige sig med.

Det handler om en grundliggende overbevisning, om moral og om en retning i tilværelsen.

Har danskerne et fælles kompas? Nej, nej og atter nej. Først og fremmest har vi en forskellig klassemæssig placering i samfundet, altså et forskelligt forhold til produktionsmidlerne. Nogen ejer, nogen gør ikke. Dette gælder, uanset at grænserne er blevet lidt mere uklare for nogen, end de var for 50 år siden. Samtidig er grænserne for andre idag er tydeligere end nogensinde. Og den ordførende intellektuelle midtergruppe følger i det store og hele de herskendes politik og de underbygger på hver deres vis teorien om at classesamfundet er afskaffet.

Siden 11. september 2001 er den anti-muslimske hetz eskaleret, ikke mindst i

Danmark. Pia og hendes slæng har gang på gang i den grad overtrådt alle moralske grænser for tilsvining af en bestemt gruppe mennesker. Hvorfor er de ikke blevet stoppet forlængst? Gået på klingen er der jo ingen, der synes det er rigtigt at sætte et stempel på en hel gruppe mennesker. Alle ved godt, at gruppen består af individer, der må respekteres hver især, som mennesker.

Der er to sider i det. Den ene er at plante frygten, frygten for islam, for det uforståelige, det anderledes. Den anden er de herskendes interesse i at udpege syndebukke, så de virkelige sammenhænge forbliver skjult.

Frygten for "de andre" er det våben Anders og Pia og mange andre af slagten har brugt flittigst imod os ved hjælp af den altid leveringsdygtige presse. Dette understøttes af et omfattende angreb på forskelligheden, som udtrykkes klarest i ensretningen af uddannelse og kultur, og i virksomhedskulturen. Enten er du med os, eller osse er du imod os. Sideløbende er der kørt en antikommunistisk strømning i særlig grad i Politiken, der ikke har forsømt nogen lejlighed til at bagtale og bagvaske alt, der kan forbindes positivt med kommunisme. At det er en international stømning ses klart af resolutionen i Europarådet.

Det der kan ske nu, er at den vrede, der er blevet rettet mod muslimer bliver

forsøgt vendt mod kommunisterne.

Det er derfor af yderste vigtighed at kommunisterne idag bruger alle lejligheder til at forklare hvordan kapitalismen som økonomisk system er årsagen til krig om verdens ressourcer, og udviklingen af vanvittige våbensystemer, til forureningskatastrofer af hidtil ukendt omfang, til sult, sygdom og underernæring, til en produktion der tilgodeser profitten og ikke menneskers behov.

I det danske kulturliv går en understrøm. Teaterforestillinger, der handler om virkelighedens problemer bliver fyldt til bristepunktet. Danmarks Social Forum er spækket med kultur og kulturdebatter. Forfatterne var de første til at sige fra overfor 'kanonen'. Listen over kunstnere, der stiller sig til rådighed for progressive arrangementer vokser dag for dag. Jeg tror på at dette er udtryk for en understrøm i den danske befolkning: Nok er nok. Nu vil vi have mennesket og menneskelig ansændighed på banen.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

IUL på Dansk Social Forum:

Ghetto ungdommens revolte i Europa, hvorfor og hvorhen?

Billeder af brændende biler og smadrede butikker
– undtagelsestilstand og masseanholdelser.

Hvorfor eksploderede det? Hvad var målet? Og hvordan kan vreden og frustrationen over et ligegyldigt liv blive brugt til at ændre samfundet?

Oplægsholdere Franz Krejbjerg og Kasper Lyster

Lørdag den 4. februar kl. 19.30

Frederiksberg Gymnasium, Falkoner Plads 2, 2000 Frederiksberg

---

Misbruget stiger

VK-regeringen gjorde ved dens tiltrædelse i 2001 et stort nummer ud af at proklamere, at alle de nytteløse, ubrugelige, formåls- og meningsløse kurser, som den socialdemokratisk ledet regering havde indført i dens ni-årige periode, skulle afskaffes: Nu skulle der aktiveres med fornuft.

VK-regeringen foretog sig sandelig også en masse. Der blev handlet. En masse formålsløse, ydmygende og nedværdigende kurser blev oprettet i stedet for de gamle.

Klimaksen på deres politik fandt sted i efteråret 2003, da V & K med Socialdemokraternes støtte og stemmer indgik forlig om en ny omfattende arbejdsmarkedsreform, kaldet *"Flere i arbejde"*. Reformen udtrykte, at der skulle skabes 10.000 flere arbejdspladser om året frem til år 2010. Et halvt år efter afkrævede staten som arbejdsgiver, at de statsansatte skulle reduceres i titusindvis. Der er ingen udsigt til, at regeringen og Socialdemokraterne blot tilnærmelsesvis kommer i mål i år 2010; men de udstødte har udsigt til ny fornedrelse og misbrug; eksempelvis i reformens nyskabelse, der blev kaldt *virksomhedspraktik*. Virksomhedspraktikken havde angiveligt til hensigt at "løfte arbejdsløse ind på jobs". Det er tid til at gøre status, hvilket HK har gjort:

Flere end 30.000 ledige var i 2004 i ulønnet praktik i kommuner og virksomheder. To tredjedele af dem langt ud over lovens maksimum på 13 ugers praktik.

Ulønnet praktik hjælper stort set ikke på den lediges jobchancer. Kun 1-2 procent af de, som har været i virksomhedspraktik, får nemlig efterfølgende fast arbejde. Til sammenligning får hver tredje dagpengemodtager, som har været i jobtræning med løntilskud i en privat virksomhed, efterfølgende fast arbejde. Det viser en analyse fra beskæftigelsesministeriet.

EU-traktaten er faldet Havnedirektivet er dømt ude Næste slag står om Service- direktivet

---

Faglig kommentar

Hvis praktikanterne ikke får noget job ud af at være i praktik, så får virksomhederne og kommunerne til gengæld valuta for den gratis arbejdskraft. Det gælder især for kontanthjælpsmodtagerne i praktik.

Ifølge beregninger, som LO har foretaget for HK-bladet, havde kommuner og virksomheder i 2004 gratisarbejdende kontanthjælpsmodtagere i et omfang, der svarer til omkring 1.600 stillinger à 30 timer. Skulle de aflønnes fx efter overenskomsten mellem Dansk Handel & Service og HK, ville det koste arbejdsgiverne op mod tre milliarder kroner i ekstra lønomkostninger.

Specielt spekulerer de offentlige arbejdsgivere i den billige arbejdskraft. Masser af institutioner er faktisk totalt afhængig af de udstødte og deres løntilskud:

- Det offentlige spekulerer nærmest i at bruge ledige som gratis arbejdskraft. De arbejder i børnehaver, skoler, biblioteker, museer, receptioner, medborgerhuse. Jeg tror ikke, du kan finde et museum, hvor ledige ikke arbejder gratis. Andre arbejder gratis for private virksomheder. En meget stor del udfører arbejde, som arbejdsgiverne ellers skulle have betalt løn for, udtaler Erling Frederiksen, formand for Landsorganisationen af Arbejdsledige, til HK-Bladet.

Denne del af arbejdsmarkedsreformen *Flere i arbejde* fungerer glimrende: De udstødte misbruges, ydmyges og ned-

værdiges i titusindvis, mens arbejdsgiverne høster stort set gratis arbejdskraft på deres bekostning. Er der noget at sige til, at den anden del af reformen ikke dur: Hvorfor oprette 10.000 jobs om året, når 900.000 danskere i den arbejdsduelige alder står lige udenfor døren til ingen penge. I værste fald kan man importere ekstrem billig arbejdskraft fra den østeuropæiske del af EU.

Det hele er i virkeligheden en del af EU's Agenda 2010 plan, som i sit hovedindhold har til formål at skærpe udbytningen af den indre arbejdskraft, så EU kan tage konkurrencen op med storebror: USA.

Imidlertid kradser krisen kraftigt i EU. For det første hersker der en åbenlys politisk krise, idet flere og flere lande erklærer, at Traktaten er faldet, efter at Frankrig og Holland stemte den ned. For det andet måtte EU-institutionerne over en bred kam – med parlamentet i spidsen – anerkende, at den europæiske arbejderklasse samlet omkring havnearbejderne var en alt for stor en modstand for at kunne gennemføre *Havnedirektivet*, der ville give underbetalte søfolk mulighed for at laste og losse skibe i europæiske havne. Direktivet faldt med et brag!

Det næste væsentlige hug foregår den 14. februar, hvor det berygtede *Bolkesteindirektiv* – også kaldet *Service-direktiv* – er til behandling i EU-parlamentet. Her har den Euro-socialdemokratiske gruppe udtænkt en rævekage, der med store fagter vil kalde det for en sejr, hvis "princippet om oprindelseslandet" udgår; mens det centrale element, der omhandler en markedsføring af serviceydelser, alligevel vedtages.

Der er grund til at mane til konsekvent kamp i hele dens bredde og uden parlamentariske illusioner mod fænomenet *Bolkestein!*